

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

2 Aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi

| Sayı: 24 | Eylül /Ekim 2023

**“BI RUHÊ APOYÎ XWE NÛ BIKIN,
CENGA AZADIYÊ SERBIXIN!”**

EDITÖRDEN

*Bi Ruhê Apoyî
Xwe Nû Bikin Cenga Azadiyê Serbixin*

Değerli Yurtsever Gençlik!

Yurtsever Gençlik Dergisi Olarak Eylül ve Ekim sayısıyla "Bi Ruhê Apoyî Xwe Nû Bikin Cenga Azadiyê Serbixin" şiarıyla karşınızdayız.

Bilindiği üzere 25 yıl önce 9 Ekim 1998'de faşist Türk devleti ve hegemon devletlerin iş birliğinde Önderliğimizi hedef alındı. Önder APO ile Kürdistan Özgürlük Mücadelesini ortadan kaldırmak isteyen bu güçler, başta Önderliğimiz olmak üzere " Güneşimizi Karartamazsınız" şiarı etrafında kenetlenen binlerce halkın muazzam direnişiyle karşılaştı ve amaçlanan planları boşa çıkarıldı. Önder APO, en zor şartlarda paradigmasıyla tüm dünya halklarına ışık oldu. Önder Apo'nun 25 yıldır yürüttüğü direniş herkes için intikam, güç ve mücadele kaynağı oldu. Önder APO'nun fedailerı şimdi NATO gücüne karşı tarihi bir direniş sergiliyor. Önder APO fikrini benimseyen milyonlarca halk Önder APO için alanlara akıyor. Bunlar Önderlik hakikatinin en büyük kanıtı olmaktadır.

Dergimizin bu sayısında üzerinde durduğumuz esas konu 9 Ekim komplosu olmak birlikte ele alınan tüm konularda Kürdistan gençliğinin ve Genç Kadınlarının Önder APO'nun fiziki özgürlüğünü kesinleştirme temelinde ne yapması gerektiğine dair geniş perspektifler sunulmuştur.

Yurtsever Gençlik Dergisi olarak sizler için bu önemli konuyu ele alırken bununla birlikte farklı birçok içeriğe de yer verdik.

Bizi okuyun Bizi Tanıyın

Genç Başladık Genç Başaracağız!

Editör

BU SAYIDA

- 02 Komara Metînger, Qirêj û Tawanbare
Önder Apo
- 06 TümGücümüzü Serhıldanlar Geliştirmek İçin Seferber...
Baran Mawa
- 12 Mücadeleyi İmralıdan Çıkartıp Bulunduğumuz Her...
Axîn Mahîr Dicle
- 18 Evîndarê Gerîlatiyê
Rêhevala wî ya têkoşînê
- 22 Komploya Verilecek En Büyük Cevap Gerillalaşmaktı
Amara Sterk
- 25 12 Eylül Vahşetinde Kadın Olmak
Sterk Botan
- 28 Eylemsel Yoğunlaşmaları Merkeze Alarak Hamleyi...
Helin Ümit
- 32 Cenga Azadiyê Serbixin Hamlesiyle Mala Xwe, Taxa...
Bawer Agir
- 35 Doğaya Bir Şans Ver
Cudî Adana
- 40 Mazlum Bi Rastî Mazlum e
Muzaffer Ayata
- 44 Bi Rihê Apoyî Xwe Nû Bikin Cenga Azadiyê Serbixin
1. PKK Gençlik Konferansı Basın Açıklaması
- 49 Tu Her Dimeşî
Dîlzar Dîlok

Bizi Takip Etmek İçin
Kutucuklara tıklayın

KOMARA MÊTÎNGER QIRÊJ Î TAWANBAR E

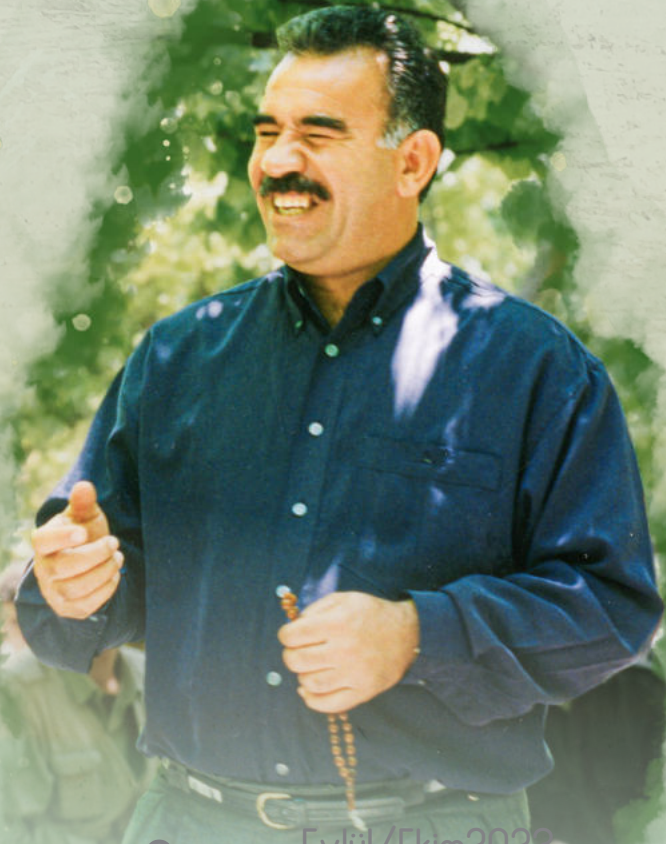
Serê taybet ji serî heta nenûkê rêbazekî di karakterê faşîst de sepanîye, plansazî û rêxistina eniya xwe kiriye. Heta dawî gelê Tirk ji vê re razandine. Di nav civaka Kurdistanê de jî beşê herî girîng ji vê re xwe razandiye. 12'ê Îlonê, şerê dij-şoreşê ku muxalefet ava kiriye, heta nav me bi xwe jî bi rêyên cuda bandora xwe teysandiye, li beramberî gel xwe ragihandiye. Ya rast ên ku vê dikin, dibe ku ne di wê rewşê de bin ku vê pêş bixin û bisepînin. Lê belê bê navber her gavên ku hatin avêtin hema bêje yê din naçar kir. Bi vî rengî heta gihîşt roja me 117 tabloya her kes jê ditirse derket holê. Yê herî zêde piştevaniya rejîmê dikirin jî, di nav lehiya hêrsê de ne. Yê hewl

didan xwe pê bidin qebûlkirin jî jê ne razî ne. Tu kes bi vê rejîmê ne qayîle, lê şirîktiya her kesî ya vê tawanê heye. Ev hemû rizîbûna rejîmê rave dikin û ev di her astê de teysîna xwe dike. Herî zêde qala mirovbûnê tê kirin, lê rewşên ti têkiliya xwe bi mirovahiyê re nîne li ser her kesî tê ferzkirin. Tê gotin; "Pêşketinê aborî hene" lê aborî dibe bi qasî di ti welatê cîhanê de neyê dîtin rewşek xirab dijî. Xirabûnên civakî dîsa di asta ti civaka de nayê jiyîn de ye. Hema bêje mirov di vê nêvengê de kirine meymûn. Ango em bêjin civakek ji meymûnbûnê re guncaw dê zêde mubalexe nebe. Faşîzm bi gelemperî dike meymûn, lê ya tê dîtin ew e ku vê rejîmê bilawir kirin gihandiye asta meymûntiyê. Yê

di naverastê de dilîzin meymûnin. Texlîdkirinek metirsîdare. Hûn di meymûnê de nîşaneyek cidî ya mirovbûnê nabînin, meymûn ji texlîdkirinê re pir vekirî ne. Mirovahî li Tirkîyê xistine vê rewşê. Gelo rejîmek din a ku ewqas derewa bike, texlîd bike heye? Dikuje, nabêje min kuştîye. Dibêje kujernediyar. Şer dimeşîne, nabêje şer dimeşînim. Durûtiya mezin, derewkeriya mezin wisa bi her kesî dane pejirandin. Her kes derewkerê mezine, her kes muxalîfê mezine, her kes ketiye, her kes bêzare, lê dikene. Çawa ewqas nakokî jiyan kir? Herhal di dema pêş de modelê herî zêde wê zanista civakî li ser raweste ye. 12'ê Îlonê yan jî hemû KT'yê rastiye wisa afirandiye, sosrete. Ev heta dawî rewşek berfirehe. Fêrbûn afirandiye, ruhek afirandiye, hema bêje şewazê jiyanek afyonxwarî afirandiye. Dev ji fêrbûna afyonekê çiqas zahmete, ji modela dawî ya vê komarê jî rizgarbûn ewqas zahmete. Dixwazim çi derbas bikim, ew pêl bi pêl dixwazin çi belav bikin? teqeze ku bêmafîyek pir mezin dîkin. Teqeze ku bi mirovan, gelan, çandan di radeyek me-

tirsîdar de dilîzin û rista celad dilîzin. Ez bi nîfşê ku ava kiriye -ez bi xwe jî di nav de- re şer dikim. Dibe ku ew bêjin; "Komarê tu mezin kiriye" lê ez niha mirovekî çawa me? Min di dibistanê fermî yê Tirkan de xwend. Dibe ku bê gotin ez bi nirxên ji wir tînin mezin bûme, lê kesekî pir cuda me. Dibistana seretayî, zanîngeh, karmendî jî di nav de min dît ku nikarim bijîm. Li vir binêre, nizanim ber bi vê vebijêrkê ve 118 biçe û herî dawî jî bi fêmkirina şer min wer zanî ez dê xwe bidim jiyîn. Hêjî hewl didim bi vî şerî xwe bidim jiyîn. Lê ya bi vê tê xwestin bê rizgar kirin çîye? Nêzîkatiyek dîrokî heye, nêzîkatiyek netewî heye, nêzîkatiyek gerdûnî heye. Kêm zêde behsa wê tê kirin, kêm zêde bernama wê tê çêkirin. Jixwe asta sepandinê bi şer tê diyarkirin, bi hemû hêza xwe em dixwazin wê bikin şeweya jiyanê. Wekî din ji 12'ê Îlonê re bersiv nayê dayîn. Ti aliyê vê yê ku mirov bi henekî bigire dest nîne. Kar pir cidî ne, ger hûn li beramberî xwe rêzdarin, naçarî vî

**"KAR PIR CIDÎ NE,
GER HÛN LI
BERAMBERÎ XWE
RÊZDARIN, NAÇARIN
VÎ ŞERÎ BI HEMÛ
ALIYAN VE BIBÎNIN."**

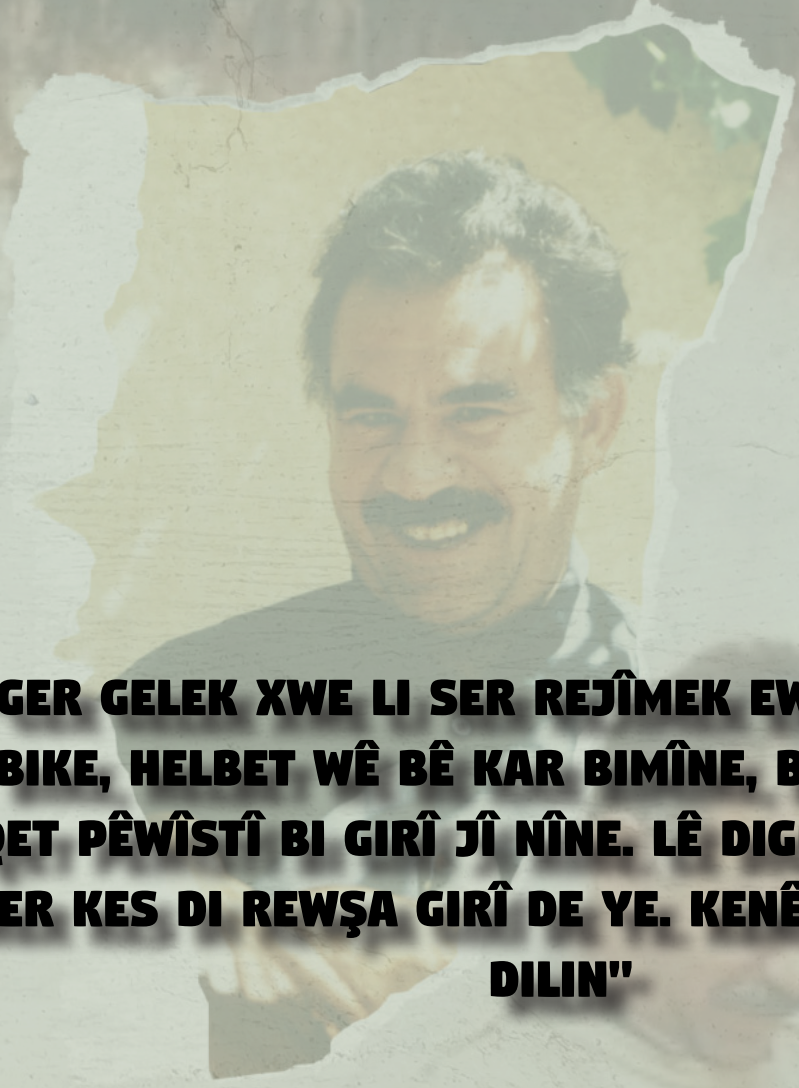

"REJÎM, PÊŞWAZÎKIRINA MAFEKÎ HERÎ XWEZAYÎ JI MIROVA RE ZÊDE DIBÎNE. ANÎYE ASTEK WISA MIROV BI MIRINÊ VE GIRÊ DAYE, BITEMAMÎ CÎHAN JI WAN RE GIRTIYE."

şerî bi hemû aliyan ve bibînin. Ji ber gelê Tirkîyê vê nabîne niha ewqas tengav dibe. Wê ji niha û şûn de bandorên wê xelesa lanetkirî ku xistiye sutiye xwe bijî. Ger tu ewqasî xwe bidî rejîmek ewqas bêqûral, êrişî ser nîrxên herî sereke yê jiyanê gelekî bikî, jixwe tu yê xwe bikî kesê dê biçe dogehê. Herweha niha diqîrîn û dibêjin; "Em di dogehê de dişewîtin." Tevahî îdaya me jî hinekî din ronîkirina vê karesatê ye. Hûn dê ewqas bi nîrxên mirovahiyê re binakok bin û paşê jî îda bikin û bêjin em dijîn. Bi rastî jî ez dişewî vê jiyanê me. Ez dê di çarçoveya pergalê de qet li beramberî jiyanê we rêzdar nebim, henekê xwe pê bikim û bigirim bin piya.

Ji ber ku kêma angê zêde hêza pê re şer dikim dinasim û heta hestiyê xwe

dijîm. Lê we ji rêzê girt dest, we hewl da bi têgehên seranser jiyanê di ser guhê xwe re bavêjin. Nabe! Niha wê li Tirkîyê derewa mezin biteqe. Jixwe her roj balonê derewa diteqin. Cîhan jî êdî tevî daxwaza mezin jî ranake. Di navbera gelê de anketên tên çekirin. Gel ne partiyên siyasî, ne leşkerî, ne filan û bêvan partiyê wek hêza çareseriyê nabîne. Em diqat bikin, qasê yê herî zêde piştevaniyê dikir gel bû. Lê niha ti hêvî nîne. Çima ewqas xwe ber bi bêçareseriyê de dahf dide? Tiştek metirsîdar, di çapemeniyê de tê dîtin, mirov ji bo kar pê hevdikin, dieciqîn û derbas dibin. Heta gulebaran dikin. Kar, daxwaza herî xwezayî ya mirovê. Çawa bû û ket vê rewşê? Rejîm, pêşwazîkirina mafekî herî xwezayî ji mirova re zêde dibîne. Anîye astek wisa mirov bi mirinê ve girê daye, bitemamî

**"GER GELEK XWE LI SER REJÎMEK EWQAS KETÎ FERZ
BIKE, HELBET WÊ BÊ KAR BIMÎNE, BÊ HÊZ BIMÎNE,
QET PÊWÎSTÎ BI GIRÎ JÎ NÎNE. LÊ DIGIRÎ, HEMA BÊJE
HER KES DI REWŞA GIRÎ DE YE. KENÊN HEYÎ JÎ NE JI
DILIN"**

cîhan ji wan re girtiye. Dibêje; "Tu nikarî kar bikî, hilberînî, lêwra nikarî bixwî û ser de jî tu yê bijî!" Sosretiyek wisa mijara gotinê ye. Camêr di nav xwîn û xwêdanê de dixwaze 20 119 demjimêra kar bike, lê dîsa kar nîne. Ya din jî her roj daxwazname dinivîsînin dibêjin; "Vî perî bigire, tu çawa dijî me jî wisa bide jiyîn." Ger gelek xwe li ser rejîmek ewqas ketî ferz bike, helbet wê bê kar bimîne, bê hêz bimîne, qet pêwîstî bi girî jî nîne. Lê digirî, hema bêje her kes di rewşa girî de ye. Kenên heyî jî ne ji dilin; li şahiyê wan dinêrim ji girî xirabtirin. Ewqas rizîn heye. Rojên dawî yên Roma jî ne wisa ketîbûn. Di nav mercê derketina Misilmantiyê de ketîbûna di nav eşîrê Ereban de jî ne wisa bû. Çarê Rus jî berî şoreşa Cotmehê dema di pêvajoya vê şoreşê de hilweşî ewqas ne ketîbû. Rejîma şerê taybet ji van hemûyan zêdetir ketî ye û ji wan zêdetir

mirov winda kiriye. Jixwe "kuştinên Kujerên wan ne diyar" jî hinekî tên vêtayê. Ti rêjîm yê di kuje venaşêre. Dayîna xwuyanîkirin ango nekirin zêde ne girînge, lê herî kêr radigihîne. Dê bêje ez dê dikujim, bêbextane di kuje. Ewqasî henekê xwe bi gelê xwe nake. Ji hemû aliyan ve gel dixapîne. Lê îda dike û dibêje "ez ya rast dikim." Wek min got pêdivî bi lêkolînek civaknasî ya taybet heye. Heta ji bo nirxandina vê rewşê dibe ku pêdivî bi zaninstekî nû hebe. Faşîzmê têgehên herî sereke veguhert derew û xapandinê. Rejîma şerê taybet a Tirk bi vê xisleta xwe ve demogojîya faşîzma klasîk jî li şûn xwe hişt. Lê tesbîta civaka ber bi meymûnbûnê ve vediguhere dibe ku di cih de be. Pir pê xembar dibim, lê ji bilî vê têgehek din nabînim, hovbûnek wisa mijara gotinê ye.

"Tüm Gücümüzü Serhıldanlar Geliştirmek İçin Seferber Edelim"

DEĞERLİ YURTSEVER GENÇLİK!

Temmuz ve Ağustos aylarını çetin bir mücadelenin yaşandığı aylar olarak geride bırakırken, Eylül ve Ekim aylarına gelmiş bulunmaktayız. Mücadelemiz açısından tarihsel önemi olan 14 Temmuz direnişçiliği ve 15 Ağustos atılımının yarattığı bilinç ve ruhla kıran kırana, çetin bir savaşı yaşayarak düşmana büyük ve kahredici darbeler vurulmuştur. Düşmanı yenilgiye uğratacak mücadele Eylül ve Ekim aylarına devr olmuş bulunmaktadır. Eylül ve Ekim ayları insanlık tarihinde hem devrimlere hem de karşı- devrimlere sahne olmuştur. Günümüzde ise bu gerçeklik gittikçe yoğunlaşmaktadır. Yani önümüzdeki aylar tarihte yaşandığı gibi günümüzde de çetin bir mücadelenin yaşanacağı aylar olacaktır. Bir yandan devrimlere sahne olan bir süreç olurken diğer

yandan Ortadoğu için karşı devrimler olan 12 Eylül 1980 darbesi ve 9 Ekim Önder Apo'ya karşı geliştirilen komponun başlangıç tarihine sahne olmuştur. Özellikle Önder Apo'ya karşı geliştirilen uluslararası komponun başlangıç tarihi 9 Ekim insanlık tarihine kara ve lanetli bir gün olarak geçmiştir. Buna karşı 'Güneşimizi karartamazsınız' şiarıyla bedenini alev topuna çeviren M. Halit ORAL ve "Bir Gökyüzünde İki Güneş Olmaz" diyen Sema Yüce ve Fikri Baygeldi yoldaşların mücadele çizgisinde Zap'ta, Grê Cudî'de, Metina'da ve Avaşin'de insanlığın kaderini belirleyecek savaşta kahramanca savaşarak şehadete ulaşan gerillalarımızı saygı, sevgi ve büyük bir minnetle anıyor, anılarını yaşatacağımızı ve hedeflerini başara-acağımızın sözünü yineliyoruz. Önder Apo, daha genç iken Kürt

halkının sömürge ve soykırım altındaki acılı yaşamına son vermek adına bugün insanlığın da umudu haline gelen PKK 'yi kurmuştur. Tüm yaşamını ve mücadelesini halkına ve insanlığa adamıştır. Önderlik yaptığı tüm işleri ister farkında olalım ya da olmayalım, halkımız ve insanlığın aydınlık geleceği için yapmıştır. İnsanlığa beşik sallayan bir halkın soykırımdan geçirilmesine kör, sağır ve dilsiz olmayı onursuzluk saymış, en zorlu ve acılı bir yaşama tereddütsüz hesapsız Önderlik yapmıştır. Bugün eğer halk ve gençlik olarak her şeye rağmen nefes alabiliyor, tüm direnen insanlığa ilham ve umut oluyorsak ve başı dik bir şekilde 'Kürdüm' diye biliyor ve insan içine çıkma yüzünü bulabiliyorsak bunu sağlayanın Önder Apo ve kahraman şehitlerimiz olduğunu unutmamamız gerekmektedir.

kiyametler koparmalıyız. Apocu Gençlik olarak yetersiz yoldaşlığın yol açtığı uluslararası komploya cevabımız; Önderliğimiz üzerinde uygulanan ağır tecridi kırmak, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamak olmalıdır. Bu temelde başta tüm yurtsever gençlik olmak üzere herkesi harekete geçirmeli, tüm gücümüzü serhıldanlar geliştirmek için seferber edelim! Faşist AKP-MHP rejiminden intikam temelinde hesap soralım!

Değerli Yurtsever Gençlik!

Savaşlar amaç itibariyle düşman görüleni fiziki olarak imha etme veya iradesine hükmetme eylemi olarak tanımlanmıştır. Baskın, çatışma, pusu, vb. askeri hareketlere dayalı eylemler dizisi, sıcak savaş olarak ele alınır. Sıcak savaş biçiminde esas olarak fiziki imha ile sonuç alma

"GENÇLİK OLARAK YETERSİZ YOLDAŞLIĞIN YOL AÇTIĞI ULUSLARASI KOMPLOYA CEVABIMIZ: ÖNDERLİĞİMİZ ÜZERİNDE UYGULANAN AĞIR TECRİDİ KIRMAK, ÖNDER APO'NUN FİZİKİ ÖZGÜRLÜĞÜNÜ SAĞLAMAK OLMALIDIR."

Bizleri biz yapan ve insanlığa umut olan Önderliğimiz, 9 Ekim 1998 tarihinde uluslararası komployla esir alınarak 25 yıldır İmralı ağır işkence sisteminde tutulmaktadır. 30 aydır ağır tecrid ve izalasyon uygulanmakta hiçbir haber alınamamaktadır. Sağlık ve güvenliğine dair ciddi kaygılar söz konusudur. "Gençlik Apo'nun fedaisidir"," Önderliksiz bir yaşamı başınıza yıkarız" gibi sloganlar sadece sözde kalmamalıdır. Önderliksiz yaşamı yaşamamalı ve Önderliğimize karşı geliştirilen bu yaklaşımdan hesap sorarak

amaçlanır ya da öngörülür. En gelişkin silahlarla donatılmış ordular harekete geçirilerek fiziki imha ile amaca ulaşmak istenir. Özel savaş ise bunun en gelişkin, en fazla akıl ve duygu dünyasını işgal etmeyi amaçlayan biçimidir. Bu uygulama ile karşıt görülenin fiziki imhasını da içeren, fakat daha fazla bilinç, duygu ve tercihlerini etkileyerek iradesine hükmetme öngörülür. Bu yolla denetime almak, manipüle etmek ve yönlendirmek amaçlanır. Bu anlamda özel savaş birey ve toplumun nasıl düşüneceğini, davra-

nacağını, yaşayacağını ve neyi ret edip neleri kabul edeceğini belirlemeyi hedefler. Bu amacı gerçekleştirmek için kuralsız bir tarzda hiçbir ahlaki değer gözetmeksizin her araç ve yöntemi devreye koyar. Karşıt görüleni alt etmek uğruna bir merkezden oluşturulup yönlendirilen, uzun vadeli stratejilere dayanan, karmaşık planlamalar ve hazırlıklarla, değişik araç ve yöntemlerle pratikleştirilir. Böylece orduları savaşa sürmeden, savaş kazanılmak istenir. Özel savaşın yetersiz kaldığı noktalarda orduyu devreye koymaktan da geri durulmaz. Hedef olarak belirlenen birey veya toplumun düşünce, duygu ve davranışlarına hükmedilir. Kişinin ya da toplumun gelişmeleri sorgulaması, eleştirel özgür akıl ile ele alması ortadan kaldırılır. Öz irade, bilinçli tercih felç edilerek kabul-ret ölçüleri ile muhasebe gücü yok edilir. Bu yolla insan kendisi olmaktan çıkartılarak; öz değerlerine yabancılaştırılarak uydu haline getirilir.

Her hangi bir kurala dayanmayan bu savaşın hedefi tüm toplumdur. Araçları ise amaca hizmet eden her şeydir. Bu tarzda uygulanan özel

savaşla toplumsallığın çözülmesi, bilincin karartılması, inancın çarpıtılması, insanın köleliğe alıştırılması amaçlanır. Böylece kontrol edilebilir bir toplum yaratılmak istenir. Kontrol edilen, istendiğinde harekete geçirilen, yönlendirilebilen, istenildiği gibi şekillendirilmeye hazır, hammadde haline getirilmiş bir toplum yaratılmak istenir.

Toplumu toplum yapan, bir arada tutan, var eden, yaşatan temel değerlerin hedeflenmesi, toplumun dağıtılması ve köleleştirilmesi insanlık tarihinde hiçbir zorun başaramadığını günümüzde özel savaş yöntemleriyle gerçekleştirilmektedir. Sanat, spor, din, eğitim kurumları, üniversiteler, TV dizileri, eğlence festivalleri, uyuşturucu, fuhuş, kumar vb. araçlarla değerlerinden düşürerek toplumsal çürümeye uğratılmaktadır. "yaşamını yaşa" "eğlencene bak", Siirt valisi denilen mahlukatın söylemiyle "PKK'ye katılacağına fuhuş yapsınlar" söylemleri ile mücadeleden koparmanın tüm yol ve yöntemleri uygunlanmaktadır.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Bilindiği üzere TC devlet olarak bir özel savaş devleti olarak kendisini var etmiştir. AKP-MHP faşist rejimi, TC tarihinde tüm faşist hükümetlere taş çıkartan, gelmiş geçmiş tüm özel savaş rejimlerinin bir sentezi olarak özel savaşın zirveleşmiş halini ifade etmektedir. Bu anlamıyla AKP- MHP faşist rejimi "en iyi Kürt soykırımını ben uygulayım" demektedir. Ağızları lağam çukuru gibi işlev görmektedir, Kürt düşmanlığında sınır tanımamakta ve ne kadar uğursuz, kirli ve soysuz yöntem varsa uygulamaktadırlar.

şiddet uygulayarak ve gözaltılarla yıldınlık yaratmak yine gözaltında ajanlaştırmak için korkutma ve şantajlar uygulamaktadırlar. Daha yüzlerce özel savaş uygulaması sıralanabilir. Kısacası AKP-MHP faşist rejimi Kürdistan insanından doğasına, suyundan ağacına, toprağından havasına kadar her şeye karşı bir savaş halindedir. Bu temelde barajlar yapmakta, Cudi'den Garzan'a ormanları yakmakta , kesmektedir. Kürdistan tarihinin en anlamlı varlığını koruma ve özgürlüğünü sağlama mücadelesinin-savaşımının

"AKP-MHP FAŞİST REJİMİ KÜRDİSTAN İNSANINDAN DOĞASINA, SUYUNDAN AĞACINA, TOPRAĞINDAN HAVASINA KADAR HER ŞEYE KARŞI BİR SAVAŞ HALİNDEDİR."

Kürdistan'a özel savaş elemanlarını, memurlarını ve imamlarını yığarak okullardan, mahallelere ve kafelere kadar bunların eliyle tecavüzler, uyuşturucu ve fuhuş geliştirilmiştir. Özellikle Kürdistan'da kafelerin yüzde 90'ı bu işi yapmakta, melankolik bir ortam yaratıp umutsuzlaştırdıkları gençleri bu tip yerlerde uyuşturucu ve fuhuşa bulaştırarak mücadeleden kopartmaktadırlar. Hareketimize ve yurtsever insanlarımıza karşı ne kadar dedikodu ve karalama varsa bunlar geliştirmektedir. Yoksulluğu ve işsizliği geliştirerek bekçilik ve ajanlık gibi bir uğursuzluğa bulaştırılmaktadırlar. Yurtsever ailelerimize tehdit ve şantajlar yapılmaktadır. Özel savaş elemanları tarafından özelde genç kadınlara ve gençlere 'aşk ve sahte evlilik vaadleri' adı altında ilişki geliştirilerek düşürmek istemektedirler. Yurtsever gençliğe

verildiği yerlerde 'eğlenceler ve festivaller' yapılarak değerlerimize ve onurumuza saldırılar yapılmaktadır. Onursuz, köksüz ve soysuz bir yaşam dayatılmaktadır. Tüm bunları 'gençler artık savaş ve siyaset istemiyor, yaşamak istiyor' propagandasıyla gerçekleştirmektedirler. Açıktır ki tüm bunlarla Kürdistan gençliği mücadeleden koparılmak isteniyor.

İşte tüm bu özel savaş saldırılarına karşı yurtsever gençliğin mücadelesi önemlidir. Toplumsal ve kültürel değerlerini korumak ve geliştirmek için spordan sanata, kültürel etkinliklerden festivallere, konserlerden piknik etkinliklerine kadar bir çok faaliyet yürütülmelidir. Sadece sosyal etkinlikler de yeterli değildir. Tüm bu sosyal ve kültürel etkinliklerin yanında eğitim ve bilinçlendirmelerin yapılması, yine özel savaş uygu-

lamalarına karşı öz savunmanın geliştirilmesi esas olmalıdır. Öz bilinç kazandırılarak özel savaş uygulamalarını yürütenlere karşı teşhirden cebire kadar hangi dilden anlıyorsa ve hangi yol ve yöntemle durdurulabilecekse, öz savunma temelinde ele alınmalıdır. Tabi ki özel savaşı boşa çıkaracak en etkili yöntem bilinçlendirme ve eğitimler olmaktadır. Tüm toplumu kapsamına alan faaliyetlerle toplantılardan yürüyüşlere kadar özelde gençliği ve toplumu özel savaş faaliyetlerine karşı bilinçlendirmek, örgütlemek ve eyleme geçirmek gerekmektedir. Öz savunma temelinde bu uygulamalara karşı kıyametler koparılmalıdır. Düşman bu uygulamalara cesaret edememelidir. O zaman düşman ne okul önlerinde ve mahallelerde istediği gibi uyuşturucuyu ve fuhuşu geliştirebilecek, ne dağlarımızda kimyasal silahlar kullanabilecek, ne

ekonomik, sosyal, kültürel saldırılar yapabilecek, ne tarihimizi sular altında bırakabilecek ve ne de ormanlarımızı yakıp, kesip-talan edebilecektir. Tüm bu uygulamalara karşı öz savunma temelinde cevap olmak yurtseverlik görevi olmaktadır. AKP-MHP faşist rejiminden kirli tüm uygulamalarından ve kesilen tüm ağaçların hesabını tek tek sormak yurtsever gençliğin boyun borcudur. Kürdistan halkının acılı, işkenceli ve sınırsız bir öfkeyle dolu yaşamını büyük bir direnişe ve güçlü bir devrimci intikama dönüştürmelidir.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Kdp, faşist soykırımcı türk devletin açık pazarı haline gelmiştir. Sadece bunla yetinmeyerek süreç içerisinde bir kukla yönetimi haline gelerek her türlü faşist saldırıya ön

"TÜM BU UYGULAMALARA KARŞI ÖZ SAVUNMA TEMELİNDE CEVAP OLMAK YURTSEVERLİK GÖREVİ OLMAKTADIR."

ayak olmuş, tüm saldırılarda birebir istihbarat sağlamıştır. Yoksa mümkün müdür Duhok'tan Kelar'a, Hewler'den Süleymaniye'ye kadar Türk devletinin saldırılar gerçekleştirmesi? Şüphesiz eğer parastin denen kdp istihbaratı mit ile birlikte çalışmaz bunlara bilgi vermezse bu mümkün olmazdı. Soykırımcı faşist rejim varlığını Kürdün yokluğu üzerine inşaa ettiğinden bu yana sürekli Kürtlerin içerisinde işbirlikçi bir kesim yaratma ve kullanma arayışları olmuştur. Soykırım andı içmiş bir düşmanımız söz konusudur. Her ne kadar kısa vadede vaadlerde bunarak işbirlikçi kesimleri kullanmak istese de, uzun vadede yani direniş odaklarını tasfiye ettikten sonra yaptıkları ilk iş bu işbirlikçi kesimden kurtulmak olmuştur.

İşbirlikçiliğe ve ihanete Kürdistan'da yerlerinin olmadığını göstereyim. Nasıl ki düşmana karşı yürüttüğümüz mücadelenin esas belirleyicisi şimdiye kadar Bakur Kürdistan olmuşsa işbirlikçiliğe ve ihanete karşı da yürütülecek mücadelenin belirleyeni Bakur Kürdistan olacağı açıktır.

Nasıl ki tarihte Eylül ve Ekim ayları devrimleri ve karşı devrimleri içerisinde barındırmışsa önümüzdeki süreçte savaşın bu anlamıyla çok çetin geçeceği açıktır. Şimdiye değin yaşanan gelişmeler de bunu doğrulamaktadır. Büyük acılara ve ağır kayıplara mal olsa da unutmamak gerekir ki örs ve çekiçe dövülmeyen demir çelikleşmeyeceği gibi zaferinde kolay yollardan gelişmeyecektir. Kabul etsekte etmesekte, kolay yoldan

"KAYBEDECEK HİÇBİR ŞEYİMİZ YOKTUR, AMA KAZANACAĞIMIZ ÖZGÜR KÜRDİSTAN VE ÖZGÜR BİR DÜNYA VARDIR."

Bugün hareketimize karşı geliştirilen tüm saldırılara ön ayak olan hatta birebir içerisinde yer alan ve saldırıları meşrulaştıran işbirlikçi KDP gerçekliği olmaktadır. Şüphesiz bu işbirlikçi ve ihanetçiler ucuz hesaplar yaparak hareketimizden kurtulduktan sonra saltanaklarını kurup yaşayacaklarını sanmaktadırlar. Şimdiye kadar Kürdistan'da yapılan katliamlar, ülkemize ve halkımıza karşı işlenen ihanet suçları, işbirlikçilik karşılıksız kalmadı. Bundan sonrası için de karşılıksız bırakmayalım. Kaybedecek hiçbir şeyimiz yoktur, ama kazanacağımız özgür Kürdistan ve özgür bir dünya vardır. AKP-MHP-KDP ittifakı bizi bitirmek ve tasfiye etmek için saldırılarında hiçbir sınır tanımıyor, biz de onları ülkemizde yerin dibine koymak için hiçbir sınır tanımayalım.

gelişme beklemek hem Ortadoğu gerçekliğine aykırı olmaktadır hem de K. Burjuvanın kestirmeci yaklaşımı olmasından kaynaklı toplumsal gerçekliğe aykırıdır. Dolayısıyla böylesi beklentilere girmemek gerekmektedir. Nasıl ki gecenin en karanlık anında şafak söküyorsa tüm bu acıların ve zorlukların büyüklüğü bize zaferin yakın olduğunu göstermektedir. Devrimci ve onurlu direniş temelinde soykırımcı sömürgeci faşist akp-mhp-kdp ittifakına büyük kaybettirmenin zamanı gelmiştir. Nuri DERSİMİ'nin gençliğe "intikam, intikam, intikam!" vasiyetini unutmayalım. Onun bu çağrısı temelinde hem düşmandan hem de her türlü ihanetten hesap soralım!

“Mücadeleyi İmralı'dan çıkartıp, bulunduğumuz her alana yaymak esas görevimiz olmaktadır”

DEĞERLİ YURTSEVER GENÇ KADINLAR!

Önder Apo İmralı tecrit sisteminde insan üstü bir iradeyle muhteşem bir direniş göstermektedir. Önder Apo'nun demokratik modernite paradigmasıyla geliştirmiş olduğu ve tüm insanlığın kurtuluşu olan alternatif özgür yaşam paradigması hiçbir sınır, ulus, inanç tanımadan tüm insanlığın ortak bir payda da yaşayabileceği gerçeğini başta Ortadoğu olmak üzere tüm dünyaya taşımaktadır. Önder Apo'nun fikir ve düşüncelerinin bu şekilde yayılması, kapitalist sistemi gittikçe zayıflatmaktadır. Önderliğin bu derece sahiplenmesi, fikirlerinin yaşamsallaştırılması Önder Apo'yu evrensel Önderlik konumuna getirmiştir. Önder Apo; bu mücadeleyi İmralı gibi bir işkence sistemi içerisinde yürütmektedir. Buna karşı tahammüllü olmayan akp-mhp soykırımcı faşist devleti Önderlikten intikam almak için bütün yönelimleri ile saldırmaktadır. Önder Apo bu sisteme karşı tek başına mücadele yürütmektedir. Önder Apo; “Tek başına bile kalsam kapitalist sistem ve güçlerine karşı direneceğim ve kazanacağım demektedir”. Hepimizde buna şahitlik

etmekteyiz. Önderlik, kapitalist sistemin yaşadığı kriz ve kaosları görünür kılmakta ve her türlü baskıcı, kölecî ve her türlü özel savaş politikalarına karşı alternatif bir yaşam oluşturmıştır. Çok açık ki böylesi yürütülen bir savaş ve mücadele faşizmin tüm yönelimlerini İmralı'ya vermekte ve İmralı savaşın merkezi, odağı olmuştur. Buna yönelik değerlendirmeleri daha öncesinden Önder Apo yapmıştır. Elbette yurtsever genç kadınlar olarak da bu bizlerin öz eleştiri pozisyonunda olduğumuzu göstermektedir. Mücadeleyi İmralı'dan çıkartıp, bulunduğumuz her alana yaymak esas görevimiz olmaktadır. Yerine getirilmeyen görev ve sorumluluklar, Önderlik şahsında özgürlük hareketini, Kürt halkının ve tüm direnen kesimlerin tasfiyesi olacaktır. Bunu görmek ve buna göre yaşamak gerekir. Beş bin yıllık, cinsiyetçi, dinci, milliyetçi ve toplamında liberal ideoloji ile kendisini toplumsal yaşamın en küçük hücrelerine kadar örgütleyen faşist bir sistem ile karşı karşıyayız. Kadın düşmanı olan bu sistem karşısında kadınların özelde de genç kadınların yürütmüş oldukları

mücadele, sadece son yıllara dayalı bir mücadele değildir. Tarihten günümüze kadar süre gelen bir direniş söz konusudur. Erkek aklı ile yazılıp çizilenler geçmiş i inkâr ettiğ i gibi, günümüzü de inkâr etmekte ve inkâr edemeyince de imha yöntemine başvurmaktadır. Genç kadınlar, yaşamın her alanında bu faşizanca sistem ve zihniyet karşısında nefes almaya bile zaman ayırmadan soluksuz bir mücadele içerisinde olmayı, kadına karşı yürütülen savaş politikalarından tecrübeler çıkartmalıdır ki her gün bu direnişe şahitlikte etmekteyiz. Tüm toplumsal mücadelelere baktığımızda da kadının bu mücadelesi görülmektedir. Yine erkek egemen zihniyet ile kadın özgürlük paradigması büyük bir çatışma içerisindedir. Bu çatışmanın kadın devrimi ile sonuçlanacağı da kesinleşmiştir.

DEĞERLİ YURTSEVER GENÇ KADINLAR;

Kuzey Kürdistan ve sosyalist genç kadınlar olarak kadın devrimi ve özgürlük mücadelesi yürütücüleri olarak en fazla görev ve sorumluluğun bizlere düştüğünü unutmamak gerekir. Demokratik modernite sistemi, projesi bir kadın sistemidir. Rojava, Şengal, Maxmur gibi alanlarda bunun ilk ve somut adımları atılmıştır. Kuzeyli genç kadınlar olarak da bunun öncülüğünü bizlerin yapması gerekir. Bu aynı zamanda Önderlik paradigmasının pratikleştirilmesi, yaşamsallaştırılması

ve Önder Apo'yu anlama ve uygulamamızı gösterir. Kadınların neleri başarabileceğini, tüm dünya kadınları şahitlik etmiştir. Rojava'dan, Şengal'e, medya savunma alanlarından dört parça Kürdistan ve tüm dünya kadınları, Önderliğin yaratmış olduğu özgür kadın ideolojisinden etkilenmiş ve tüm dünya kadınları özgürlük hareketinden, Kürt kadınlarından büyük bir feyz almaktadırlar. Daiş gibi faşizan bir zihniyet hem siyasi, hem askeri olarak Kürdistan topraklarında Kürt kadınları öncülüğünde yerle bir edilmiştir. Kürt kadınının ve sosyalist kadınların bu duruşlarından etkilenmemek imkansızdır. Kuzeyli genç kadınlar olarak da Bakure Kürdistan ve Türkiyeli sosyalist genç kadınlar öncülüğünde, Akp-Mhp faşist rejimini yok etmek ve buna karşı topyekûn bir seferberlik içerisinde kesintisiz bir mücadelenin yürütülmesi gerekir. Faşizm ile yaşamayı kabul etmek bir kader değil bir tercih meselesi olmaktadır. Öz örgütlülük, öz bilinç ve öz savunmamız ile faşizmi yıkabilir ve demokratik, ekolojik ve kadın özgürlükçü paradigmanın birer savaşçısı olabiliriz. Savaşçı kimliğine sahip olmak, evdeki bir anneden, tarlada çalışan bir kadına, liseye giden bir genç kadından, üniversite okuyan bir gence kadar her bir kadın için, günümüz savaş koşullarında öz savunma bir kimlik haline gelmelidir. Her bir genç kadının, özel savaş politikaları karşısında öz savunmasını geliştirme-

Kuzey Kürdistan ve sosyalist genç kadınlar olarak kadın devrimi ve özgürlük mücadelesi yürütücüleri olarak en fazla görev ve sorumluluğun bizlere düştüğünü unutmamak gerekir.

Hele ki özel savaş politikalarının bu kadar yaşam bulduğu bir süreçte, sessiz kalmak ve hiçbir şey yapmadan oturmayı, yurtsever genç kadınlar olarak bizlerin kabul etmemesi gerekir.

si, bunu örgütlü bir güce dönüştürmesi de "varlığını koruma" anlamına gelmektedir. Buda en büyük eylem olmaktadır. Geliştireceğimiz öz savunma sadece bizleri değil aynı zamanda Kadınların bu sistem içerisinde kendilerini hem korumayı öğrenmeleri hem de başka genç kadınları koruma bilinç, güç ve örgütlü duruşuna kavuşmaları, kadının gerçek anlamıyla bir öz savunma gücüne ulaşmalarını da sağlayacaktır. Yüzyıllardır her tür kültürel ve fiziki soykırımdan geçirilen, şiddetten, katliamlardan, savaştan, tecavüzden, göçlerden en fazla zarar gören genç kadınlar olmuştur. Savaşın bu kadar kızgınlaştığı yer, yaşamış olduğumuz mekanlarımız, coğrafyamız ve topraklarımızdır. Buda beraberinde sürekli bir direniş halinde olmayı ve savunma mekanizmasını geliştirmemizi sağlamıştır. Öz savunmayı bizler için geliştirmek ve direniş içerisinde olmak ekmek ve sudan daha değerli olmaktadır. Soykırım kısılcında yaşayan bir halk olarak da soykırıma karşı en büyük eylemlilik öz savunmamızı geliştirmekten geçmektedir. Mücadele tarihimize de baktığımızda bunun öncülüğünü özel de öğrenci kes-

imi yapmıştır. Adaletsizliğe, faşizme, işgale, kültürel ve fiziki soykırımlar karşısında sessiz kalmamışlardır. 12 Eylül askeri darbesinin yıldönümünü yaşadığımız şu günlere bakalım. Günümüzde yürütülen savaş konsepti, 12 Eylül darbesini aşmış durumdadır. Elbette gerilla öncülüğünde yürütülen bir direniş var ve bu direnişin insan iradesini aştığını da görmekteyiz. Bu savaş mevzilerinde tüm iradelerini ortaya koyarak savaşan gerillaların hepsi de genç gerillalardır. Özgürlük mücadelesi bir kesimi kapsamamaktadır. Hele ki özel savaş politikalarının bu kadar yaşam bulduğu bir süreçte, sessiz kalmak ve hiçbir şey yapmadan oturmayı, yurtsever genç kadınlar olarak bizlerin kabul etmemesi gerekir. Nasıl ki toplumsallığın ilk var oluşunda; "kendi klanına karşı, kendisini sorumlu görmeyen, çalışmayan kişiler o klan tarafından kabul edilmeyip, klandan atılıyorsa, günümüzde de bu toplumsallığın korunduğunu ve toplumsal ölçüler hala ahlaki, politik toplumda geçerliliğini korumaktadır. Tükettiğim ekmek ve suya kadar nasıl ki yaşamak için büyük bir ter akıtılmakta ve bunun

için çalışıyorsak, karşımızda bizi yok etmek isteyen soykırımcı faşist zihniyet karşısında da kendini sorumlu görme, durmadan çalışmak, öz savunmayı geliştirmek gerekir. Buna aykırı yaşayanları, bilinçlendirmek ve faşizme hizmet edenleri alanlarımızdan atmak her bir genç kadın için ertelenmeyecek tarihi bir görev olmaktadır. Bu bilinç ve örgütlülük ile yaklaşılması gerekir. Üniversite gençliğinden, liseli genç kadınlara ve işçi, emekçi genç kadınlar olarak örgütlü bir duruş içerisinde olunursa devrimin yarınlarda değil, hemen şimdi gelişeceğine şahitlik edeceğiz. Bakur da yurtsever genç kadınların yaşadığı ortak sorunların başında liberalizm gelmektedir. Kendini sorumlu görmeyen, bireysel bir yaşamın peşine düşme, toplumsallıktan kopup dijital medyaya hapsolan bir gerçeklik, genç kadın gerçekliğine aykırıdır. Dincilik adı altında Bakure Kürdistan'da kız çocukları çarşaflandırılıyor, evlere kapatılıyor. Milliyetçilik ve cinsiyetçilik saldırısı tüm genç kadınları büyük bir tehdit ile yüz yüze bırakmaktadır. Kadın özgürlüğü, toplum özgürlüğü ile bağlantılı olmasına rağmen bu yönelimler kadınları ve genç kadınları toplumdan kopartmaktadır. Kürdistan'da, İran'da, Suriye'de ve Afganistan'da kadın hareketlerinin erkek zihniyetine, hunhar yaklaşımlara, devlete, iktidara ve faşizme karşı koyuşları ve yürütülen mücadelede değerli ve anlamlı olmaktadır. Bu güçten yola çıkarak tüm genç kadınları aydınlatma, bilinçlendirme ve bunun yurtseverlik görevlerimizin olduğunu unutmamak gerekir. Toplum özel de okuyan kesime farklı bir göz ile bakmakta ve her okuyan genç kadına bir kurtarıcı gözü ile bakmaktadır. Sistem okullarının bize vereceği hiçbir şey yoktur. Aksine kadın kimliğimizi, irademizi yok etmektedir. Bunu yaparken de çok sinsi ve yumuşak bir politika ile bireysel özgürlük adına yapmak-

tadır. Her yurtsever genç kadının bu politikaları görmesi, boşa çıkartması ve toplum hizmetinde olması gerekir. Özel savaşa karşı, sosyal aktiviteler ile sınırlı kalınmamalı ve esaslı çalışmanın bilinçlendirme, eğitme ve örgütlenme olduğu bilinmelidir. Her gün dağlarımız yakılmakta, ağaçlarımız kesilmekte ve ekolojik bir kırım ile karşı karşıya kalmaktayız. Kürdistan doğası yakılmakta ve yıkılmaktadır. Geçmişte köy yakmaları ile halkımız göçe zorlanırken, günümüzde ekoloji kırımı ile Kürdistan diye bir alanımızın kalmaması ve yine aynı hedef ile Kürdistan halksız bırakılmak istenmektedir. Kısacası halk göçe, ihanete ve gelir kaynakları kurutularak teslim alınmak istenmektedir. Genç kadınlar olarak, ekolojik ve kadın özgürlükçü bir paradigmanın uygulayıcıları olduğumuzu unutmamak gerekir. Kadın şahsında uygulanan tecavüz, dağlarımıza yönelik yapılmaktadır. Cudi'de yapılan tecavüzdür. Bunu en fazla hisseden genç kadınlar olmalıdır. Buna karşı refleksiz kalmamak sürekli gündem yapmak ve mücadele içerisinde olmak gerekir. Elbette bu sadece genç kadınlara düşen bir görev olmamakla beraber bunun mücadelesini tüm topluma yaymak gerekir. Kadın topraktan koparılmak istenilmektedir. Bu en önde gelen yurtseverlik görevlerimizdendir. Yurtseverliğin toprağa bağlılık, toprağı koruma, toprağı sevmeye ile başladığı bilinmektedir. "Cennet" olarak tanımlanan Kürdistan dağlarımızı cehenneme çevirmek isteyen tüm faşizan zihniyetlere karşı mücadele ve eylem çizgimizi büyütmeli ve gerekirse dağlarımızın, toprağımızın tek bir ağacımızın bile nöbetini tutmamız gerekmektedir. DEĞERLİ YURTSEVER GENÇ KADINLAR; Önder Apo, komplo süreci ve İmralı'ya dair şöyle demektedir; "Açık hava zindanındaki mücadelede müthiş söylem ve eylemde bulunurken, hakikat algısına fazla fırsat bulamıyordum. Kapalı zindan koşulları, büyük sorunları olanlar için yaman bir öğreticidir.

Yurtsever genç kadınlar olarak tüm çalışmalarımızın merkezine Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü yerleştirmeli ve Önderlik tarzını esas almalıyız.

Bu nedenle kapalı zindanlar söylem ve eylemin mücadele alanları olmaktan çok, büyük sorunları olup da altında ezilmeyenler için, hakikat algısı ve mücadelesinin güçlü ve başarılı geçtiği yerlerdir. Zindan, büyük davaları olanlar için, ancak her gün keşfi uğruna mücadele ettikçe, hakikatlerin kazanılacağı bir alan anlamını taşır. Zamanın anları hakikat kazanımlarıyla dolu geçtikçe zindandaki yaşam katlanmaya değer olur ". Önder Apo, her an devrimci görev ve sorumluluk bilinci ile en ağır koşulları bile düşmandan intikam alma anlarına dönüştürerek, kazanımlara dönüştürmekte ve düşmana büyük kaybettirmektedir. Bizler de üstü açık zindanları, Önderlik tarzıyla kazanımlara dönüştürmeliyiz. Yine Önderlik gerçekliği karşısında bir komplo yıldönümüne daha girmektedir. Dış güçlerin bu komploda oynamış oldukları rol kadar, kendi payımızı da görmeliyiz. Yetmez ve yetersiz yoldaşlık sonucu komplo gerçeğini her gün kendimize hatırlatmalıyız. Önder Apo ile yoldaş olabilmek, doğru yoldaşlık

etmek, her bir yurtsever genç kadın için Önder Apo'yu anlamak ve uygulamaktan geçer. Yurtseverlik görevlerimizi zamana yaymadan an da gerçekleştiren, anda uygulayan ve düşmana an' da darbe vuran olmalıyız. 12 Eylül darbesinde Kürt halkına yaşatılan acıların intikamını alma ve yine 9 Ekim komplosuyla Önder Apo'yu fiziki olarak tutsak eden anlayışa karşı sürekli bir mücadele içerisinde olunmalı ve Önder Apo'nun tutsaklığını hiçbir şekilde kabul etmemeliyiz. Tecridin kırılması ve Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne kavuşması da doğru yoldaşlık ve yurtseverlik görevlerimizi yerine getirmekle olacaktır. Yurtsever genç kadınlar olarak tüm çalışmalarımızın merkezine Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü yerleştirmeli ve Önderlik tarzını esas almalıyız. Önder Apo' ya tecritten de öteye uygulanan politikalarla karşı kesintisiz ve radikal bir mücadele içerisine girerek bu süreçte aktif olunmalıdır. Zafer ve kazanma inancı ile attığımız her adım, özgürlüğü yaratacak ve Önder Apo ile özgür bir yaşamı var edecektir.

Navê Qod: Andok Özgür
Nav û Paşnav : Eser Tekin
Cihê Dayikbuyînê: Amed
Dîroka Şehadetê: 07 Hezîran 2016

EVÎNDARÊ GERÎLATIYÊ

Şehîd Andok Özgür bi navê xwe yê malê Esîr Tekin di sala 1988'an de li navçeya Pasurê girêdayî Amedê tê dunya. Wek her ciwanekî Kurd di bin siya dagirkerî û faşîzma dewleta tirk de mezin dibe. Bingehe kesayeta xwe wek her ciwanekê Bakurê Kurdistanê di nav malbatekî welatparêz ê ku nirxên xwe diparêze li ser axa Kurdistanê digire. Sal dema dibe 1993'an, dema ku serhildanên gel di asta herî jor de berdewam dikin, dewleta qirker ji bo van serhildanan bîtepisîne û di navbera gel û Tevgera Azadiyê de qûtbûn çêbike politîkayên xwe yên qirêj bi destê hizbul-kontra û JÎTEM'ê re dixê dewrê. Li ser vî esasî bi hezaran gundan dişewitînin û welatparêzan qetîl dikin. Malbata Ş. Andok jî ji wan politikayan para xwe distîne û gundê wan jî di vê pêvajoyê de tê şewitandin. Di encama vê yekê de neçar dimînin koçî bajarê tirkan Manîsa bikin.

Zarokatiya Heval Andok di nava kedê de derbas dibe. Ji bo aboriya malbatê re bibe alîkar li kêleka xwendina dibistanê diçe kar jî dike. Di vê pêvajoyê de naskirina wî ya Tevgera Azadiyê çêdibe û dikeve nava kar û xebatên rêxistinê. Rastiya jiyana wî, koçberî, pîrozbûna kedê, welatparêziya malbatê û her wiha zor û zextên dijmin di Ş. Andok de li ser rastiya dijmin kûrbûn avadîke û ev jî wî re dibe maya ya têkoşîna wî.

Êdî dema diçe Lîse bi awayekî aktîf li milê Manîsa û Îzmîrê nava kar û xebatên rêxistinê cihê xwe digire. Heval Andok hîn di wan gavên xwe yên destpêkê nava têkoşînê de rengê xwe derdixist holê û bi hebûna xwe ve li derdora xwe coş û moralê avadîke. Bi rêhevaltiya xwe ve xwezayî diket navenda jiyana hemû hevalan. Di her

mijarê de bi sekna xwe ya têkoşer û kedkar baldikşand ser xwe. Difikirî, diafirand û pêkdianî. Her wiha di çalakiyan de jî pêşengtî dikir.

Rêhevalê wî yê têkoşînê Özgür Şerker bîranînek xwe wisa tîne ziman: 'Em ji bo civînê li Amedê hatibûn cem hev. Heval Andok jî ji qada Marmarayê hatibû û tevî civînê bû. Dema nû hat, silav me da hevdu şûnde yekser mijara çalakiyê vekir. Hem tecrûbeya xwe bi me re parvekir û tecrûbeya me jî dixwast bizane. Wî dixwast rêbazên nû avabike û li gor vê yekê pêşengtî ji pêvajoyê re bike.'

wedêr a Mazlum Doğan ji bo xwe esas girt û ji helwesta xwe ya şoreşgerî nehat xwarê. Ji ber ku evîndarê çiya û gerîlatî ye û dewleta Îranê wî ji aliyê fizikî ve dû salan ji qada çiya dûrdixîne di Heval Andok de hêrsa tolhildanê û hêza têkoşînê hîn xurtir dibe. Ji ber vê jî piştî êdî digîje çiya gellek caran ji rêxistinê re wek gerîla çûyîna eyaletên Rojhilatê Kurdistanê xwe pêşniyar dike.

Heval Andok kesayetek wiha bû ku erkên xwe di demê de pêkdianî, bi awayekî xwezayî xwe berpirsyar didît û ji hin

"Politîkayên dewleta Îranê ku dixwaze şexs bihelîne, teslîm bigire û îrade bişkîne cem Heval Andok encam nagirin."

Ew dem sala 2009'an bû. Dijmin ji bo wan çalakvanên ciwan digot 'Neronên nû derketine holê û herderê dişewitînin'. Di wê demê de dijmin evqas ji wan çalakiyan acis û nerehet dibe, diçe cem Rêber APO û jê daxwaza sekinandina wan çalakiyan dike. Kesayetiya çalakvan ya Heval Andok dihele ku xwe hertim ji hemû erk û mercan re amade dikir. Piştî pratîka li Bakur vesaziya wî ji bo qada çiya çêdibe, lê dema ji Bakur dixwaze derbasî qada Başur bibe di rê de ji aliyê rejîma Îranê ve tê girtin û du salan li zindanên Îranê dimîne. Politîkayên dewleta Îranê ku dixwaze şexs bihelîne, teslîm bigire û îrade bişkîne cem Heval Andok encam nagirin. Berovajî vê, wî mîrasiya berx-

xebatan re jî taybet pêşengtî kir. Mînak, di dema şoreşa Rojava de ji bo vekirina rê navbera Bakur û Rojava tê erkdarkirin û di demekê kin de vê xebatê bi awayekî serkeftî biserdixîne. Her wiha, milê heval ê keda pratîkê çiqasa li pêş be, evqasa jî di hêla fikrî û bîrdozîyê de xwedî ked e. Demekî xebatên perwerde yên Akademiya Ş. Alî Çîçek dide meşandin. Hem di pratîkê, hem jî di fikirandinê de atîk e û kedkar e û ji ber vê jî dema hevalekî re nîqaşdikir, ev heval çiqasa îqna nebûya jî, mutleqa îqna dikir û nîqaş dibir encamê. Ji ber kesayeta xwe ya fedekar û dilnizm tu heval jêra nikaribû bêje 'na'. Weke gerîlayekê evîndarê çiya pir dixwast biçe li eyaleta Amedê têkoşîn bike. Bi vê hest û baweriyê jî di sala 2015'an de derbasî Amedê dibe û heta şehadeta xwe jî bi rihekê fedayî li wir têkoşiya. Cewhera PKK'îbûyîne di xwe de dabû rûnîşkandin. Çawa ku Rêber APO dibêje, 'fedayîbûn tarzê jiyana min e', Heval Andok jî vê ji bo xwe esas girtibû. Jiyana Heval Andok mînaka dilnizmbûn e. Wî her ji bo qad û karên herî zehmet xwe pêşniyar û amade dikir. Hertim di rêza herî pêş de hevalê xwe fikrandin û pîvanên apogeriye di xwe de avakirin ji bo wî bûbû çand û tarzê jiyane. Di pêvajoya şerê xweseriya demokratîk de ev tarzê xwe dixwe meriyetê. Da ku hevalên wî nefesek bistînin û mevziyên nû bên qezenckirin ew xwe ji bo çûyîna Sur pêşniyar dike. Pêşniyara wî tê qebulkirin û bi vî awayî bi rêhevalên xwe Şehîd Çiyager û Şehîd Nûcan re mirinê dikûjin. Ked û xwîna wan şehîdan hiştiye em îro li ser lingên xwe bin û bi serbilindî têkoşîna azadiyê bimeşînin.

Şehîd Andok her nefesekê xwe yê nava têkoşînê bi ruhekê fedayî derbaskir. Fedayiyê Rêber APO ye. Çiqas xwe ji bo hin xebatan pêşniyar dikir jî, di encam de daxwaz û pêwistiye partî çî bin vê ji bo xwe esas wergirtibû. Daxwazên xwe yên şexsî bi partî re kiribû yek û wisa têkoşîna xwe biserxist. Ş. Andok Özgür bi jiyana xwe fedayîbûna apoyî nîşanî me hemuyan kir û mîrasekê têr û tije ji hevalên xwe û tevahî ciwanên Kurdistanê re hiştiye. Fedayîbûn, berxwedêrî, fedekarî û tolhildêri ya wî mînaka milîtantiya apogerî ye. Divê em jî ala wî bilind bikin û li pey meşa wî ber bi serkeftinê ve bi encam bikin.

"Şehîd Andok her nefesekê xwe yê nava têkoşînê bi ruhekê fedayî derbaskir."

Komploya Verilecek En Büyük Cevap Gerillalaşmaktır

12 Eylül Vahşetinde Kadın Olmak

KOMPLOYA VERİLECEK EN BÜYÜK CEVAP GERİLLALAŞMAKTIR

2 yılı aşkın süredir Önderliğimize dair herhangi bir haber alamıyoruz. Bunu düşününce dahi aklımıza bir şimşek gibi çakıveriyor düşman gerçekliği. Faşist AKP-MHP rejimi ve tüm komplocu güçlerin Önderliğimize karşı tahammülsüzlüğünü buradan anlamak mümkün.

Kürt halkı olarak, gençliği olarak Önder Apo'ya olan bağlılığımız ortadadır. Fakat bu bağlılık ne düzeyde ve ne biçimde diye soracak olursak işte bu sorunun cevabını verdiğimizde yetersizliklerimiz açığa çıkacaktır. Kürt halkının duygusallığı en belirgin özelliklerinden biridir. Bunu her ne kadar sömürge karakteri olarak değerlendiresek de maneviyatın yarattığı derin etki de diyebiliriz. Bu anlamıyla Önder Apo'ya yaklaşımımız da bu temelde gelişmektedir. Yetmiş yaşındaki anneden tatalım yedi yaşındaki çocuğa kadar bu böyledir. Önder Apo'ya olan duygusal

bağlılığımızın yanında ideolojik bağlılık geliştirmek gerekmektedir ki bu bağlılıkların en kutsal ve doğru olanıdır. Çünkü içerisinde bilinç içermektedir. Bu yüzden Önder Apo'nun karakterini tanımak, anlamak, düşünce ve felsefesinde derinleşmek Kürt halkı, özellikle de gençliği açısından elzem olmaktadır. Önder Apo'yu ideolojik ve felsefik olarak yeteri düzeyde tanımadığımız içinde kapitalist güçlerin neden bu düzeyde komplo geliştirdiğini bilmiyoruz.

Bu anlamıyla komplo gerçekliğini anlamak ve bu düzeyde bir komplonun neden Önder Apo'ya dönük geliştirildiğini anlamak ve iyi çözümlemek gerekiyor. Tabi her şeyden önce Önder Apo'yu bütün önderlerden ayıran özelliklerine de dikkat çekmek gerekiyor. Devlet- iktidar sistemlerinde lider olarak tanımlanan kişilikler her zaman ast-üst deyim yerindeyse tanrı- kul biçiminde

ilişkilendirilmiştir. Herkes bilir ki devlet sistemi içerisinde lider olan kişiye ulaşmak bir hayal gibidir, ulaşılmazdır, ne isterse o olur. Herkes ve her şey onun konforu için seferber olur.

Önder Apo'ya baktığımızda ise peygamberler şehri Urfa'nın bir köyünde çiftçi-emekçi bir ailede doğuyor. Doğayla iç içe büyüme durumu ve emek olgusuyla çocuk yaşta tanışması Önder Apo'yu başlı başına farklı kılan bir durum olarak ortaya çıkıyor. Bu anlamıyla yaşama daha farklı bakma ve büyük düşünme gücünü kendisinde yaratıyor. PKK kurulurken de Önder Apo'nun kendi kişiliğinde yarattığı değişimler ilke ve ölçü olarak PKK'de vücut buluyor. Bu anlamıyla PKK, Önder Apo'nun yaşam tarzı ve düşüncesinin vücut bulmuş hali oluyor. Önder Apo'yu bütün lider ve önderlerden ayıran en önemli özelliklerinden biri de halkı en güçlü biçimde tanıması, çözümlemesidir. Bu sayede bir ölüyü andırırken Kürt halkını, kadınlarını dirilterek

PKK kadrolarına sonuna kadar güvenmesi ona kutsallık atfetmesinin arkasında da Önder Apo'nun kişilik özellikleri yatıyor. Modern kölelik sistemini yürüten ulus-devlet sistemine karşı demokratik konfederal sistemini formülize ederek dünya halklarına sunması, bütün ulus-devletleri temelinden sarsmıştır. Yine, bugün kapitalist modernite sistemi en çok kadına saldırırken Önder Apo kadını erkeğin yedeği, eksik erkek olmaktan çıkarıp kendi öz gücüyle erkek egemen zihniyete karşı hem silahlı hem siyasi demokratik mücadele yürütmesini sağlamıştır.

Tabi bütün bu gerçekler ışığında komplo gerçekliğini derinlemesine anlamak önemli oluyor. Önderliğimizin 9 Ekim 1998'de başlayan komplo ile günümüze kadar nasıl bir mücadele yürüttüğünü kavramasaksak içerisinde bulunduğumuz

“Bu anlamıyla Kürt gençleri olarak Önder Apo'suz alacağımız tek bir nefesin dahi haram olduğunu bilmemiz gerekmektedir.”

sömürgeci-soykırımcı güçlere karşı direniş geçecek bir pozisyona getiriyor. Kürt halkını yoktan var etti derken bunu sadece bir propaganda olarak söylemiyoruz elbette. Önder Apo bir değerlendirmesinde “Adı bile ağza alınmak istenmeyen bir halkın yurtseverliğini biz yaptık” diyor. Bu anlamıyla Bugün halkta PKK kadrolarının bu kadar büyük bir etki yaratması, halkın

muz sürece de yeteri düzeyde anlam veremeyiz. Şuanda İmralı işkence ve imha sistemi içerisinde yürütülen tecrit politikası, zindanlarda gelişen katliam politikaları, özgürlük dağlarımıza dönük işgal saldırıları komplo'nun bir devamı olarak sürmektedir. İnsanlığın bütün ahlaki değerlerini yerle bir eden kapita ist modernite sistemine karşı demokratik-ekolojik-kadın özgürlükçü paradigmanın ortaya çıkması bu sistemin öncülüğünü PKK hareketinin yapması bütün sömürgeci soykırımcı güçleri öfkeliendirme-

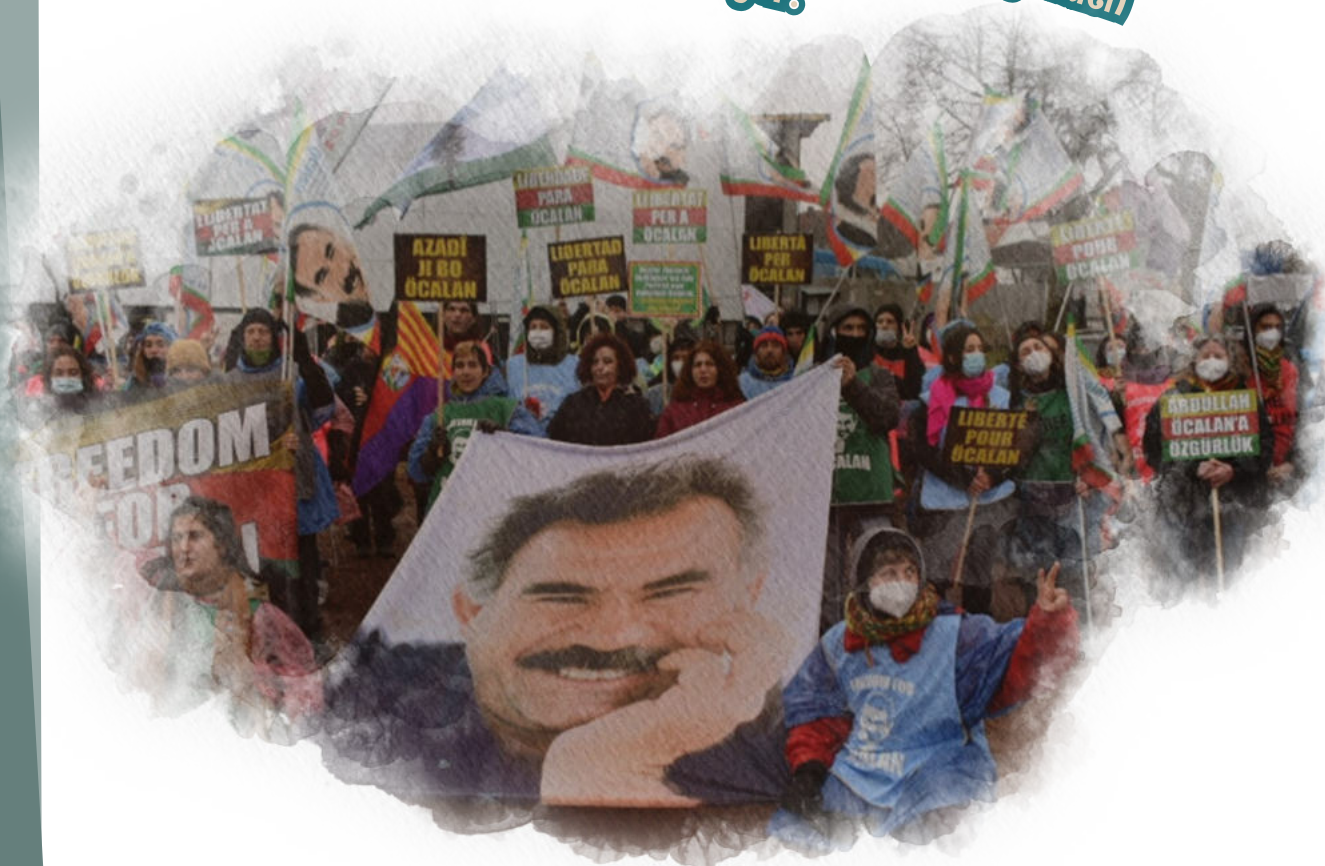
ktedir. Ve yine bunca teknik donanım ve özel savaş politikalarına, tüm güçlerini seferber etmelerine rağmen PKK ve Önderlik gerçekliğini ortadan kaldıramamanın acısını yaşamaktadırlar. Bütün politikalara rağmen Kürt özgürlük hareketini tasfiye edememiştir. Bu yüzden sömürgeci soykırımcı sistem zorba olduğu kadar beceriksizdir.

Faşist güçler Önder Apo'dan bir haber dahi alınmasını istememekte bunun kendilerince bir kazanç olduğunu düşünmektedirler. Eğer Önder Apo'ya dair herhangi bir şey ulaşmazsa bu halkın Önder Apo ve PKK'den uzaklaşacağını düşünmekte-

dirler. Fakat bilmiyorlar ki Önder Apo'dan habersiz geçen her gün halkımızın öfkesini harlamaktadır. Bu halk Önder Apo'nun eğitiminden geçen ve ona koşulsuz şartsız gönül veren bir halk. Faşist AKP-MHP rejimi ve onun arkasında yer alan bütün komplocu güçler de bunun bilincinde oldukları için korkuyla yaklaşıyor. Gelişen direniş ve mücadele karşısında bütün gücünü kullanarak korkusunu ve yenilgisini saklamak istiyor.

Tabi Kürt gençliğinin de bunu bu şekilde ele alması gerekmektedir. 2023 yılında Önder Apo İmralı'da varları arasındayken bir 9 Ekim komposunu daha değerlendirmek bizler için büyük bir özeleştiridir. Bu anlamıyla Kürt gençleri olarak Önder Apo'suz alacağımız tek bir nefesin dahi haram olduğunu bilmemiz gerekmektedir. Kürt gençleri olarak elimizi taşın altına ko m a m ız

“Eğer özgür topraklarda, özgürleşmiş bir ülkede, kendi hakkında karar alan bir halk olma düzeyine kavuşmak istiyorsak bunun Önderliğimizin fiziki özgürlüğünden geçtiğini bilmemiz gerekiyor.”

gerekiyor. Komplonun son bulması ancak bizim geliştireceğimiz direnişe bağlıdır. Sürecin ruhunu okumak buradan geçmektedir. Önderliğimiz mutlak tecrit ve işkence sistemi içerisindeyken, kahraman gerillalar mevzilerde biz daha güzel yarınlar yaşayabilelim diye kendilerini feda ediyorlarsa, artık bazı şeylere yeter demenin vakti gelmedi mi?

Önder Apo fiziki olarak özgürleşmeden halk olarak rahat bir nefes alamayacağı her gün katliamlarla ve işgal saldırılarıyla karşı karşıya kalacağımızı bilmemiz gerekiyor. Bunun için Önder Apo'yu daha fazla okumak, doğru okumak ve söylemlerini pratikleştirmek bizler için ilk koşul olmak tadır. Kürt gençleri ve genç kadınları olarak bunun tarihi ve vicdani bir sorumluluk olduğunu belirtmekte fayda vardır. Eğer özgür topraklarda, özgürleşmiş bir ülkede, kendi hakkında karar alan bir halk olma düzeyine kavuşmak istiyorsak bunun Önderliğimizin fiziki özgürlüğünden geçtiğini bilmemiz gerekiyor. Bunu yapabilecek potansiyel, güç ve enerjimiz var. Yeter ki bunun için bir adım atalım ve bütün kom-

plocu güçleri tarihin çöp sepetine yollayalım. Bilmemiz gereken bir şey var ki iktidar devlet sisteminin bize vereceği hiçbir şey yoktur. Ne olacağım sorusunu kendimize sordumuzda bunu kendi bireysel yaşamımızı idame ettirecek bir amaçtan ziyade insan olma yolunda adım atmamız gerektiğini bilelim.

Bunun her şeyden önce vicdani bir sorumluluk olduğunu bilerek hareket etmemiz gerekiyor. Anlamalı bir yaşamın sahibi olabilmenin koşulu Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamak temelinde atacağımız radikal adımlara bağlıdır. Bunun en somut örneği Kurdistan Özgürlük Gerillasının sarsılmaz mücadelesidir. Önder Apo felsefesine ve fikrine hesapsızca katılmak ve ona gönül vermenin adımıdır gerillalaşmak. Kurdistan gençliğinin de bu temelde gerillalaşması komploya verilecek en büyük cevap ve darbe olacaktır. Komplocu güçler bunun önüne geçebilmek için bu kadar üzerimize gelmekte ve bizi Önderliğimizden uzak tutmaya çalışmaktadır. Bu temelde Kurdistan gençliği başta olmak üzere kendisine devrimci sosyalist diyen bütün gençlik kesimleri harekete geçmeli ve yönünü özgür dağlara vermelidir.

“**Kurdistan gençliğinin de bu temelde gerillalaşması komploya verilecek en büyük cevap ve darbe olacaktır.**”

Kadın olmak her dönem için zorken faşizmin tavan yaptığı dönemlerde kadın olmak direnmeyi gerektirir. Toplumun tarih yaratma girişimlerinden bildiğimiz bir direniş tarihi var, kadın tarihi var. Bunu tarihin sayfa aralıklarından görebiliyoruz. Tarih hiçbir zaman düz çizgisel ilerleyen bir netlikte olmamıştır. Egemen erkek zihniyetin tarih yaratma çabalarına karşılık toplumun buna karşı gösterdiği isyanlar bilinmektedir. Erkek egemen sistem karşısında bitmeyen bir direniş hali varsa bu özünü toplumun ahlaki ve politik değerlerinden alıyordur. Tarihin kırıldığı fay hatlarını oluşturmak

direnişi büyütmeyle olur. Kadının bu direnişteki yeri erkek aklının dayatmalarını kabul etmeyişleridir. Tarihsel olarak kadının direnişlerdeki yeri ve misyonu bilinen bir gerçekliği ifade etmektedir. Her zaman ön saflarda yerini alarak kadın özgürlük duruşunu sergilemiştir.

Türkiye çapında gelişen kadın direnişini ele alacak olursak asimilasyon ve soykırım politikalarına karşı tutum alma halidir. Faşizmin kendini kurumsallaştırmak istediği 12 Eylül Darbesi ile faşist bir toplum yaratılmak istendi. Kadını ve ötekileştirilen halkları bir konsept içinde eriterek kendi sistemine dahil etme

çabası günümüzde hala varlığını sürdürmektedir. Bunu bugün içinden geçtiğimiz 2023 yılı vesilesiyle daha net görüyoruz. Faşizm her ne kadar kendini kurumsallaştırdıysa karşısında büyüyen mücadele dinamikleri de kendini bir o kadar kurumsallaştırmıştır. Tüm engellemelere rağmen toplumda özgürleşme zihniyetini yaratarak direniş kültürünü kalıcı kılmayı başarmıştır. Bu PKK özgürlük hareketinin Diyarbakır Zindanında verdiği direniş ile daha görünür kılınmıştır. PKK ile kadın öncülüğü toplumun her safhasında bugün karşımıza çıkıyorsa bu verilen direnişin, bedellerin sonucunda olmuştur.

'Her dönem kendini öncüsünü yaratır' diyerek 12 Eylül 1980 yaşanan Askeri Darbesine bakmak gerekir. Tarihin bu boyutuyla öğrettikleri çoktur. Bizim Kürt kadınları ve gençleri olarak yönümüzü her zaman döndüğümüz tarihsel mekanımız Diyarbakır Zindanı olmaktadır. Bizleri bir arada tutan, bu bağı koruyan bir direniş mirasına halk ve kadınlar

gösterdiği duruş yılmayan devrimci ruhun bir aynasıdır. Biz bu aynayı artık kendimize çevirmekteyiz.

Sakine Cansız arkadaş şahsında gelişen bir kadın öncülüğü durumu söz konusudur. Bunun etkileri Diyarbakır Zindanında yaşanan direniş ile daha görünür kılınmıştır. 12 Eylül'de kadın direnişini ele alırken ilk olarak bakmamız gereken mekan Diyarbakır Zindanıdır. Sakine Cansız arkadaşın yılmayan kavga halinde olan duruşudur. Kendini her zaman kadın özgürlük çizgisini geliştirmeye ideolojisini büyütme adayan bir yaşamın sahibi olmayı başarmıştır. Bu noktada kadın özgün örgütlenmesine giden sürecin başlangıcında Sakine Cansız arkadaşın rolü belirleyicidir.

12 Eylül Darbesi ile kadına boyun eğdirilerek devrimci duruş tasfiye edilerek yerine dindar bir toplum yaratılmak istenmiştir. Bu özellikle kadın şahsında daha belirgin bir görünüm kazandı. Kadın şahsında Kürtler şahsında bu yapılmak istendi. Toplumun 1980 sürecinde toplumsal köklere bağlılığı daha belir

"Kadını kendi sisteminin yürütücüsü olarak görmesi ve bir meta gibi kullanması en çok 12 Eylül'le birlikte öne çıkarıldı"

olarak sahip olmak bizler için bir şans... Mazlum Doğan, 4'lerin eylemi, Ölüm Orucu direnişi ve Sakine Cansız arkadaş şahsında bugün büyüyen bir direniş var. Hala bu mirasa olan bağlılıkla yönünü özgürlüğe çeviren binlerce genç kadın ve erkeklerin olması özgürlük hakikatini bulma çabası olarak görülmektedir. Kadının özelde genç kadının bu direniş içerisindeki rolü, misyonu her zamankinden daha fazladır. Sakine Cansız arkadaşın Diyarbakır Zindanında

ginken bu ters yüz edilmek istendi. Halklar arasında çelişkiler yaratılarak katliamların önü açılmak istendi. Bu haliyle 12 Eylül 1980 Askeri Darbesi toplumu militarizme götüren bir sürecin başlangıcı olma pozisyonundadır. Dindar ve militarist bir toplum... Kadını kendi sisteminin yürütücüsü olarak görmesi ve bir meta gibi kullanması en çok 12 Eylül'le birlikte öne çıkarıldı. Kadının içinde birikmiş özgürlük özlemlerini başka kanallara yönlendirmesi, düşünmekten ziyade itaat eden, sözü olmayan olsa da

bir karşılığı olmayan yaşamla ölüm arasında bir çizgide kalması beklenen, insan dışı bir varlık yaratılmak istendi. Bugün bile kadın üzerinden kendi emellerini başarma çabası içerisinde olan bir zihniyetle karşı karşıyayız.

Sakine Cansız arkadaşın bıraktığı direniş bir mirası aslında toplum-sallığımız bir özeti durumundadır. Toplumsal aklı; duruşunda, yaşamında, yaklaşımlarında her an ve her koşulda yaşayıp gösterebilmesi devrimin ateşini canlı tutan bir boyuttur. Diyarbakır Zindanında kadın olarak tüm işkencelere ve psikolojik yönelimlere karşı direnerek Kürt kadını şahsında uygulanmak istenen politikaları boşa çıkartan Sakine Cansız arkadaşın duruşu bizler için tarihsel ve ilkesel bir duruştur. İdeolojisine bağlı, yorulmayan, mücadele azmini kaybetmeyen ve kendiyle birlikte herkesi devrim ateşinin içine almaya çalışan çabası bizimde bu duruşu esas almamız

gerektiğini göstermiştir 12 Eylül'ün biz kadınlara özelde direnen mücadele içerisinde olan kadınlara öğrettiği çok şey var. Direnişin esaslarını öğrendiğimiz güçlü bir deneyimdir. Diyarbakır Zindan Direnişi egemen erkek zihniyetin dünyasına bir darbedir. Esat Oktay bir kişi aynı zamanda bir zihniyettir, onun tüm kapitalist, sömürgeci asimilasyoncu anlayışı karşısında durmak onursal bir görevdir. Teslim alınamayan iradenin zafer yürüyüşüdür; bugün kadın öncülüğünde ortaya çıkan devrim ruhu Ortadoğu ve dünyada büyüyen bir ateştir. Dünyada ve Kürdistan'da büyüyen dar özgürlük anlayışlarını aşan onun da ötesinde pratikleştiren bir yaklaşımın bugün ortaya çıkması Sakine Cansız arkadaşın şahsında direnen kadında ifadesini buluyor. Biz Kürt kadınları için ilk olma özelliğini taşıyor olmasının yanında canlılığını yitirmeyen bu yaşamın kavgasıdır; Sakine Cansız.

Diyarbakır Zindan Direnişi egemen erkek zihniyetin dünyasına bir darbedir.

"EYLEMSEL YOĞUNLAŞMALARİ MERKEZE ALARAK HAMLEYİ ÖRGÜTLEMELİK ÖNEMLİDİR"

PKK Merkez Komitesi Üyesi Helin Ümit ile Röportaj:

Soru-1 Türk devleti çeşitli yol ve yöntemlerle topluma, kadına ve gençlere saldırıyor. Size göre, yurtsever gençler ne yapmalı, kendilerini nasıl savunmalı?

Kürdistan'da yurtseverlik yüksek toplumsal değerler ekseninde gelişim göstermiştir. Mesela devrimcilik Kürdistan yurtseverliğinin esaslarındandır. Kürdistan Yurtseverliği bu yönüyle, kendisini devlet ulusu olarak tanımlayan uluslardan daha farklı bir noktadadır. Söz konusu uluslarda yurtseverlik çoğu zaman milliyetçilikle özdeş bir şekilde tanımlanırken, Kürdistan yurtseverliği enternasyonal birlik ve dayanışma ile kendini tanımlamıştır. Bu tabi ki Kürdistan'daki uluslaşmanın PKK öncülüğünde ve demokratik ulus karakterinde gelişmesinden ötürüdür. Bununla bağlantılı olarak belirtilebilecek bir

diğer husus ise Kürdistan yurtseverliğinde mücadele ilkesinin belirleyici bir konumda olmasıdır. Mücadeleden kopuk bir Kürtlük, toplumun değer yargısında yurtsever Kürtlükten ayrı görülmektedir. Yurtsever Kürt denildiğinde herkesin aklına ilk olarak Önder Apo ve PKK'yi siyasi irade olarak kabul eden Kürtler gelmektedir. Soykırımcı sömürgeci devlete karşı Önder Apo çizgisinde bir politik ve ahlaki duruşu esas almanın mücadelesiz mümkün olmadığını son yarım asırlık dönemde yaşananlar objektif olarak ortaya koymuştur. PKK'nin ideolojik karakteri ile birlikte stratejik hedefleri Kürdistan yurtseverliğine bu özellikleri kazandırmıştır. Bugünkü ulus-devletler sistemi ile tanımlanan ülkelerin tamamına yakınında uluslaşma süreci ya tamamen burjuvazi öncülüğünde ya da burjuvazi ile güçlü feodal otoritelerin ittifakıyla sonuca ulaşmıştır. Kürdistan'da ise bu süreç stratejisini işçilere,

köylülere, yine gençlik örgütlülüğüne ve kadın özgürlüğüne dayalı olarak oluşturan PKK öncülüğünde gelişmiştir. Kürdistan yurtseverliğinin ahlaki vasıfları, radikalizmi ve iddiasıyla pratiği arasındaki tutarlılık halkı esas alan bir hareketin öncülüğünde gelişmiş olmasındandır. Toplum içerisinde üst sınıfı oluşturan kesimlerin toplumsal çıkarlar ekseninde oluşturulmuş bir programa göre siyaset yapma, halka karşı aleniyeti esas alma, bağlantılı olarak da ilkesel tutarlılığa sahip bir politik çizgi izleme durumu yoktur. Bu nedenle, halkı faydalanılacak bir nesne olarak gören bu kesimler için mücadeleden ziyade işbirlikçiliğin baskın olma durumu söz konusudur. Kürdistan özgünlüğünde bu çizginin en ideal halini KDP ve Barzani ailesi

ele alınmalıdır. İdeolojik mücadele ve soykırımcılığa karşı örgütlü bir güç açığa çıkarma görevlerini, gençlik toplumsal öncülük çerçevesinde gerçekleştirebilir. Yani bir yandan tüm şiddeti ile üzerinde uygulanan 'kendinden kaçış, toplumsallığına ihanet etme' dayatmalarına karşı yurtsever gençlik çizgisini örgütlerken bunu Kürt toplumsal inşasına her alanda öncülük ederek gerçekleştireceğinin farkında olmalıdır. Yani farklı kesimlerle mücadele birliği oluşturmak önemli olmakla birlikte, kendi asli görevleri ve özgün mücadelede gündeminden asla kopmamak çok gereklidir. Önderliğimizin Savunmaları başta olmak üzere çok güçlü bir birikimi

"GENÇLİK YAŞAMIN HER ANINI MÜCADELE ODAKLI OKUMAK DURUMUNDADIR"

temsil etmektedir. Kürdistan'da geçerli olan yurtseverlik ölçüleri, KDP-Barzani çizgisine karşı Önder Apo ve PKK'de ifadesini bulan esaslara dayalı olarak oluşturulmuştur.

Dolayısıyla, yurtsever gençliğin soykırımcı sistemin özel savaş politikalarına karşı kendini nasıl koruyacağı ve nasıl mücadele yürüteceğinin yanıtı bu yurtseverlik çizgisinde, onun tanımında bulunmaktadır. Daha somut bir şekilde belirtmek gerekirse; gençlik yaşamın her anını mücadele odaklı okumak durumundadır. Yurtsever Kürt gençlerinin tanık olduğu düşman saldırılarından izledikleri filimler kadar her şeye ideolojik mücadele ekseninde sorgulayıcılık, eleştirelilik ve etkili bir karşı koyuşla yaklaşımları gerekiyor. Bununla birlikte böyle bir mücadele anlayışına daha geniş kesimleri dahil edecek yetkin bir örgütlenme düzeyi ile ulaşılması da önemlidir. En önemlisi de toplumsallıktan hiçbir koşul altında uzaklaşmamak ilke düzeyinde

ifade eden sayısız Parti materyalimiz bulunmaktadır. Burada belirtmek istediğimiz kendini sadece teorik okumalarla sınırlamak değildir. Zaten savunmalar ve parti yayınlarımız mücadele pratiklerimizin rafine hale ulaştırılmış sonuçlarıdır. Bu yayınları okuyanların sadece teoriyle sınırlı kalması okuduklarından en iyi tanımlamayla çok az şey aldıkları anlamına gelebilir. Bu temelde ideolojik-teorik, paradigmamızı kavramada güç katacak yayınlar kadar edebi, sanatsal eserlere dönük okumaları da yapmak, kavrayışta yaşanan zorlanmaları asgari düzeye çekebilir. Kavrayışımız ne kadar derin ve güçlü olursa yaşamsal kılma, pratikleştirme yeteneğimiz o kadar güçlenecektir. Mesela 5 kitap olarak yayımlanan "Güneş Ülkesinde Diriliş" romanını tüm yurtsever Kürt gençleri ve kadınlar mutlaka okumalıdır. Kavrama gücünü geliştirecek nitelikli bir eser olarak

okunması ve okutulması gereken bir edebi çalışma oluyor. Örgütsel, eylemsel hatta yaşanan sorunlar kavrayış düzeyini geliştirecek bu tür okumalarla çözüm yoluna girebilir. Her yurtsever Kürt genci kendini bu temelde geliştirip toplumsal örgütlenme için ihtiyaç duyulan öncülük vasıflarına ulaştıkça devrimci sorumluluklar çerçevesinde toplumsallaşma ve ideolojiyi toplumsal yaşama hâkim kılma durumu açığa çıkacaktır. Toplumsal örgütlenme düzeyi böyle gelişecek, özel savaş kapsamında yöneltilen saldırılara karşı gücüne dayanarak kendini savunan, diğer halklara mücadele inancı aşılayan halk gerçekliği açığa çıkarılacaktır.

kararlaşmaları ifade etmektedir. Böylesi hamle süreçlerinde her günü büyük bir mücadele dinamizmiyle değerlendirmek, bunu da sonuç alma hedefiyle güçlü planlamalar temelinde gerçekleştirmek esas oluyor. Devrimci mücadele kapsamında her evre farklı özellikleriyle birbirinden ayrılır. Hamlesel süreçler de bu anlamda kimi özgünlüklere sahiptir. Mesela hamle dendiğinde ilk akla gelen boyut eylem olmaktadır. Hamle süreçlerinde eğitim ve örgütlenme faaliyetleri de dahil olmak üzere mücadele açısından ihtiyaç duyulan tüm çalışmalar eylem seliğe dayalı olarak yürütülmek durumundadır. Devrim süreçleri için de aynı şey geçerlidir. Devrimin bir günü

Soru-3:Gençlik Hareketi içinde bulunduğumuz dönemde “Özgürlük Savaşı Zafere Ulaşacak” hamlesini yürütüyor. Özgürlük savaşının başarısı için gençler neyi hedeflemelidir?

Kuzey Kürdistan ve Türkiye’de etkili- bir mücadele nasıl geliştirilmelidir? Öncelikle Gençlik Hareketi’nin aldığı bu hamle kararını selamladığımızı, süreci başarıyla yürüteceklerine dönük inancımızın yüksek olduğunu belirtmek istiyorum. PKK Gençlik Komitesi’nin gerçekleştirdiği konferansı ve aldığı kararları takip ettik. İlan edilen hamlenin hem Apocu gençlik ruhuna denk oluşu bakımından, hem de Devrimci Halk Savaşı’na gençlik cephesinden sunulan katkıyı ifade etmesi bakımından önemli olduğunu belirtmek gerekir öncelikle. Mücadele tarihimizin de gösterdiği üzere, hamleler olağanüstü

hem devrimcilere hem de topluma onlarca kitabın teorik anlamda vereceği bilinçten daha fazlasını verebilir. Devrim zamanlarını da hamlesel süreçleri de bu kadar aydınlatıcı kılan özellik özgürlük ve kurtuluş adına edinilen düşüncelerin anı anına pratiğe, eyleme dökülmesinden kaynaklanmaktadır. Bu anlamda eylemsel yoğunlaşmaları merkeze alarak hamleyi örgütlemek önemlidir. Bu kapsamda düşman güçleri ve onun yereldeki işbirlikçilerine göz açtırmayacak şekilde belirlenen odakları hedef almak gerekir. Sömürgeci devletin polisi, bekçisi kadar ajanlığı ve topluma karşı ilişki ve pratiği olan kişilikler de yurtsever gençlerin mücadelesinin hedefi olmalıdır. Böyle bir öz-savunma düzeyi açığa çıkarılmadan toplum ve devrim değerlerini savunmak mümkün değildir. Hakeza tüm bu belirtilenler Önder Apo’nun fiziki özgürlüğünü sağlayacak mücadele için de geçerli olmaktadır.

Bugün Bakur Kürdistan ve Türkiye’de öz-savunmayı geliştirme noktasında yaşanan yetersizlikler dolayısıyla ilan edilen hamlelere katılımı zayıflıklar yaşanmaktadır. Öz olarak belirtilecek olursa; Önderliği, halkı, ülkeyi ve doğayı korumak için öz-savunmanın geliştirilmesi gerekmektedir. Gençliğin öz-savunmasını kırmaya dönük unsurlar varsa, ki fazlasıyla var, bunların tespit edilip etkisizleştirilmesi bu anlamda atılacak ilk adım olabilir. Toplum içindeki ajan-provokatör unsurların deşifre edilip teşhir edilmesi kadar, sistemin bu amaçla kullandığı tekniği de boşa çıkarmaya dönük planlamalar oluşturulup pratikleştirilebilir. Mesela artık nered

kapsamda gerekirse fabrikalara, atölyelere, şantiyelere kadar girip emekçi gençlikle örgütsel ilişkiler geliştirmeye ihtiyaç vardır. Bu noktada Haki Karer devrimciliği esas alınmalıdır. Her halde durumumuz o dönemlere göre çok daha iyidir ve imkanlar çoktur. Hiçbir ilişkinin olmadığı bir dönemde Haki arkadaşın bir gençlik önderi olarak dilini bile bilmediği bir ülkeye giderek mücadeleyi örgütlemesi, yasaklı ülkenin gençleri açısından tarihi derslerle doludur. Kısacası gençliğin mücadele etmesi için hem yeterince gerekçe hem de imkan vardır. Mücadele bileşenlerinin bu şekilde genişlemesi eylem kapasitesi ve olanakları açısından

"ÜNİVERSİTELERDE BULUNAN KÜRT GENÇLERİ BAŞTA OLMAK ÜZERE, TÜM DEVRİMCİ GENÇLİKLE HAMLE KAPSAMINDA İLİŞKİLER GELİŞTİREBİLMELİYİZ."

eyse tüm sokaklarda bulunan mobese kameraları hedef alınabilir. Ülkeyi kocaman bir hapis haneye dönüştüren bu tekniği sokak sokak, cadde cadde söküp atabiliriz. Bunun yaratacağı psikolojik etki düşman açısından olduğu kadar yurtsever halkımız açısından da çok büyük olur. Bu belirtilenlerle birlikte yeni eylem alanları elde etmek hedeflenmelidir. Mesela bugün üniversitelerdeki örgütlülükte zayıflıklar bulunmaktadır. Üniversitelerde bulunan Kürt gençleri başta olmak üzere, tüm devrimci gençlikle hamle kapsamında ilişkiler geliştirebilmeyiz. Bu ilişkileri kalıcı örgütlülüğe dönüştürmeyi hedeflemeliyiz. Bunun için ihtiyaç olduğu kadar alt örgüt ya da ara kurumlaşmalara gidebiliriz. Bazı dernekler, fikir kulüpleri, spor etkinlikleri, kısa dönem mücadele birlikleri gibi. Ama ne olursa olsun üniversiteleri eylem alanına dönüştürmeyi başarmalıyız. Aynı şekilde emekçi gençliği hamle sürecine katmaya, bu

da olumlu etkiler açığa çıkaracaktır.⁶⁸ gençlik kuşağı. Bu anlamda, Yurtsever Kürt gençleri kendi Parti esaslarını mutlak surette dikkate almakla birlikte, mümkün olduğunca geniş kesimlere ulaşacak düzeyde kendini donatmalıdır. Bu düzey yakalanırsa, düşmanın pervasızlığından, kendi gücüne duyduğu kof güvenden eser kalmayacaktır. Ve şunu da belirtmek gerekir ki; böyle bir hamleyi, adına ve tarihsel önemine yaraşır şekilde zafere ulaştırmak için koşullar 50-60 sene öncesinden daha elverişlidir. Doğru değerlendirilebilirse, devrimin öznel koşullarını, yani devrimin yapıcı güçlerini, açığa çıkaracak imkanlar sonuna kadar hazır beklemektedir. Yurtsever Gençlik bu kapsamda kendini donatarak hamleyi başarıya götürebilir. Bu temelde tüm genç yoldaşlarımıza başarı dileklerini sunuyor, doğru temelde yaklaşıldığı takdirde başarının kesinliğine dönük inancımızın tam olduğunu tekraren belirtmek istiyorum.

CENGA AZADIYE SERBIXIN HAMLESİYLE MALA XWE, TAXA XWE, WELATE XWE BÎ PARÊZE -1. Bölüm

Savunma kavram olarak: Herhangi bir canlının yaşamına karşı gelişen bir saldırı karşısında korumaya geçmesi durumudur. Yaşamını ve varlığını koruma ihtiyacı her canlıda bulunur. Bitki ve hayvanlardan tutalım insanlara kadar her canlı varlık yaşamak için muazzam bir mücadele veril. Varlığını koruma, kuşkusuz kendini savunmayı gerekli kılar. Bu temelde varlığını ve yaşamını tehdit eden, gelişen her türden dış yönelim ve saldırılar karşısında refleks göstermesi ve karşılık vermesi her canlının en doğal ve vazgeçilmez hakkıdır. Öyle ki, kendini savunmak en temel yaşam refleksidir, hatta canlıların yaşam garantisidir. O halde öz savunma, var olmakla ve özgür yaşamakla ilgilidir. Öz savunması olmayan bir varlığın kendini koruması ve özgür yaşaması mümkün olmaz. Ancak kölece

yaşayabilir ve de kısa sürede yok olmaktan kurtulamaz. Doğada yaşayan tüm canlılar için geçerli olan beslenme ve üreme gibi öz savunma da var olmanın temel üç kuralından birini ifade ediyor. Özgür yaşamın ise birinci kuralı oluyor. Öz savunma olmadan halklar için özgür yaşam gerçekleşmez. Yani bir halk ancak kendi güvenliğini kendisi sağlayarak, kendini kendisi koruyarak özgür yaşama ulaşabilir. Güvenliğini başkasına bırakan halklar ise, yaşayabildikleri sürece ancak bağımlı, köle olabilirler.

Her canlı varlık, doğaya geldiği andan itibaren kendini savunma mekanizması mevcuttur. Doğada yaşayan tüm canlılarda bulunan doğuştan gelen kendini savunma mekanizması, insan da yoktur. Örneğin; bir çocuk dünyaya geldiğinde, şahindeki gibi

bir pençesi, kedideki gibi bir tırnağı, güldeki gibi bir diken, kendini soğuktan koruması için kalın bir kürkü yoktur. İnsan Doğaya geldiğinde tamamen doğanın acımasız zorluklarına karşı savunmasız ve çıplaktır. Dünyaya yeni gelen bir çocuk doğaya tek başına bırakıldığında çok kısa bir süre içerisinde yok olmaktan kurtulamaz. Buna karşın insanlık; kendini korumak için, diğer canlılara oranla yetersiz kaldığı savunma özelliklerini düşünce gücüyle tamamlamaya çalışmıştır. Gelişen bu düşünce gücü, insanı diğer tüm canlılardan farklı kıldı. İnsanda gelişen bu düşünce gücü ise; diğer canlıların savunma sistemine oranla muazzam bir savunma sistemini gerçekleştirdi. Oda; toplumsallıktı. Yani kısacası insanın en temel öz savunması; toplumsallığıdır. Toplumsallığını koruyan insan, aynı zamanda kendi varlığını da güvence altına almış oldu. Belli ihtiyaçlar doğrultusunda bir araya gelen insanlar; birlikte güç doğduğunu görünce, toplumsallığını daha da güçlendirdiler. Öz olarak insanda gelişen düşünce gücü toplumsallığı geliştirdi. Toplumsallık ise; insanlığın kendi varlığını koruması ve yaşamını sürdürmesidir.

Toplumsallığın gelişmesiyle birlikte, doğada var olan sorunlar farklılaşmıştı. Özellikle sınıflı-devletçi sistemin gelişmesiyle beraber, insanın kendi savunması olarak

oluşturduğu toplum, farklı sorunlarla yüzleşmek zorunda kaldı. İnsanlığın savunma olarak geliştirdiği toplumsallık; ilk süreçlerde doğa koşullarından, doğada yaşayan diğer canlılara av olmamak için, soğuktan donmamak için kendi savunmasını geliştirmekteydi. Fakat sınıflı-devletçi sistemin gelişmesiyle birlikte; toplum için tehlikeli olan doğa koşulları artık birincil tehlike olmaktan çıkıp, onun yerine artık kendi türüne karşı kendini savunma zorunluluğu doğmuştur.

Sınıflı- devletçi sistem; oluşumundan günümüze kadar soykırımla, inkârla, baskıyla, talan ve yıkımla, faşist zihniyetle, savunma olarak geliştirilen toplumu sövmeye çalışmış ve farklı yöntemlerle benliğinden, kültüründen uzaklaştırmaya çalışmıştır. Sömürgeci-faşist sistem; tarihin en başından beri saldırılarının ana merkezine aldığı toplumsal kesimlerin başında gençlik gelmektedir. Kadını düşürmek içinde ilk olarak gençliğe yönelmiştir. Çünkü gençlik; güçsüzleştirilip, düşürüldüğü oranda toplum köleleştirilmiştir. Gençlik; toplumsal görev ve sorumluluklarından koparıldığı ve işlevsiz kılındığı oranda, toplum da kendi öz değerlerinden uzaklaştırılmış demektir. Sınıflı- Devletçi sistemin sömürsüne karşı kuşkusuz devrimci, demokratik komünal değerlerini, kültürünü ve öz benliğini korumak isteyen halklarda; gençlik ve kadın öncülüğünde tarih boyunca farklı yol ve yöntemlerle mücadele etmiş ve hiçbir zaman boyun eğmemiş, ÖZ SAVUNMASINI geliştirmiştir. Farklı coğrafyalarda ve farklı zamanlarda yaşayan halkların hepsinde aynı öz saklıdır. Oda halkların ortak duygularıdır.

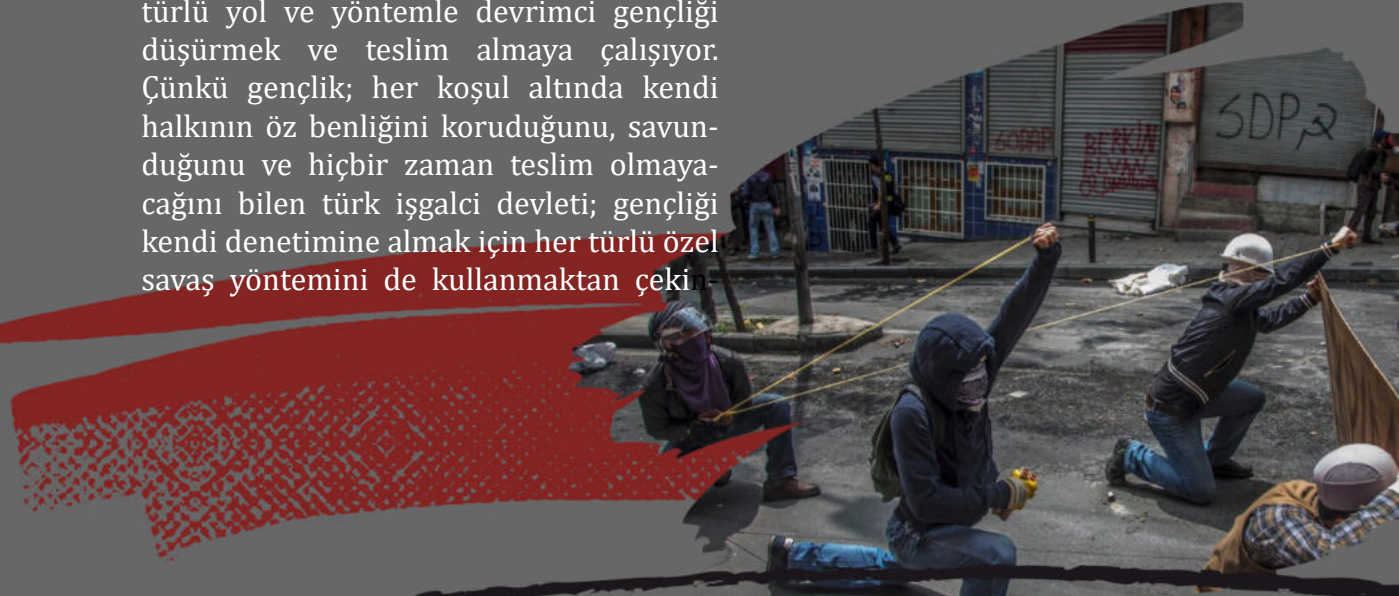
Gençlik; toplumsal görev ve sorumluluklarından koparıldığı ve işlevsiz kılındığı oranda, toplum da kendi öz değerlerinden uzaklaştırılmış demektir.

Özgürlük ve kendi öz benliğiyle, kültürüyle yaşamaktır. Sonuçta ortaya çıkan halkların direnişçiliği ve mücadeleciliğidir. Tarihte sınıflı- devletçi sisteme karşı kendi varlığını korumak için halklar, farklı yöntemlerle oluşturduğu öz savunmayla büyük savaşlar vermiş olup, büyük kahramanlıklargösterilmiştir.

Sömürgeci, işgalci, faşist, sınıflı-devletçi sistem; diğer halk ve coğrafyaları üzerinde yürüttüğü işgal harekâtlarını Ortadoğu ve Kürdistan topraklarının üzerinde de yürütmektedir. Ortadoğu ve Kürdistan topraklarında yürütülen bu soykırım saldırılarına karşı Kürt, Arap, Süryani, Çerkez halkı devrimci gençlik ve kadın öncülüğünde kendini savunmuş, öz benliğini korumuş ve hiçbir zaman teslim olmamıştır. Hiçbir dönemde olmadığı kadar günümüzde Ortadoğu ve Kürdistan coğrafyası, Türk işgalci devleti tarafından sömürülüyor, talan ediliyor. Türk işgalci devleti, bu toprakları özellikle Rojava'yı işgal etmek ve halkların özgürce beraber yaşadığı demokratik konfederalist sistemi ortadan kaldırmayı istiyor. Bunu pratikleştirmek için de öncelikle gençlik hareketine yönelmektedir. Bunun için her türlü yol ve yöntemle devrimci gençliği düşürmek ve teslim almaya çalışıyor. Çünkü gençlik; her koşul altında kendi halkının öz benliğini koruduğunu, savunduğunu ve hiçbir zaman teslim olmayacağını bilen türk işgalci devleti; gençliği kendi denetimine almak için her türlü özel savaş yöntemini de kullanmaktan çekin-

miyor. Çünkü eğer gençliği kendi denetimine alırsa ya da devrimci mücadelesinden uzaklaştırılırsa bu topraklarda özgürce yaşayan halk ve halkları istediği şekilde denetimine alacak, yönlendirecek ve tasfiye edecektir. Tüm bu sömürgeci, işgalci Türk devletinin saldırılarına karşı Yurtsever, Devrimci Gençlik sessiz kalıp izleyecek mi? Tabii ki de hayır. Çünkü tarih Yurtsever, Devrimci Gençliğin kahramanlıklarıyla doludur. Tarih boyunca her türlü saldırıya karşı direnen kahraman Yurtsever, Devrimci Gençlik, günümüzde de işgalci Türk devletinin yürüttüğü her türlü işgal saldırılarına karşı Öz savunma ışığında kahramanca direnecektir.

Kürdistan gençliği Öz savunma bilinciyle hareket ederse, gelişen her türlü saldırılar karşısında kahramanca direnebilir. Çünkü bilinçli olan kişi duyarlıdır. Bilinçli olmak, her an her türlü işgal saldırılarına karşı gerektiği şekilde cevap olmak demektir. Belki de bugün Kürdistan gençliğinin en temel sorunu yeterli düzeyde işgal saldırılarına karşı bilinçli olmamasıdır. Gençliğin öz savunma bilincinden yoksun olmasından dolayı işgalci Türk devleti Kürdistan'ı sömürmekte, talan etmektedir.

Tarih boyunca her türlü saldırıya karşı direnen kahraman Yurtsever, Devrimci Gençlik, günümüzde de işgalci Türk devletinin yürüttüğü her türlü işgal saldırılarına karşı Öz savunma ışığında kahramanca direnecektir.

Bununla beraber, başarıdan başka bir sonucu hedeflemeyen, bu hedefe kilitlenerek, buna göre yaşayan, bu anlayış ve perspektife göre kendisini örgütleyen Devrimci Gençlik yapısına ihtiyaç vardır.

Bundan kaynaklıdır ki düşman gerçekliği karşısında Rojava gençliği olarak derhal bilinçlenmeli ve harekete geçmeliyiz. Kürdistan gençliği geliştirdiği Öz savunma bilinciyle de örgütlülüğünü oluşturması gerekir. Her birimizin ve kurumlarımızın Öz savunma gerçeğini doğru anlayıp bilince çıkararak onun gereklerini yerine getirme sorumluluğunu kendimizde görmemiz gerekir. Her kişi Öz savunma kapsamında bilinçli olarak kendi kendini savunma anlayışı gelişirse, yine halkımızın kendini savunma bilinci ya da anlayışı gelişirse Devrimci Halk Savaşı ilkelerine göre davranılmış olunur. Demek ki Öz savunmanın birinci ilkesi bilinçlenmedir. İkincisi de halkın kendisi tarafından kendini savunma anlayışının gelişmesidir. Üçüncüsü ise örgütlü olmasıdır. Çünkü bilinç ve kendi kendine irade olmak ancak

örgütlenme anlayışı gelişirse bir güce dönüşür. Dolayısıyla da her türlü saldırı karşısında kendini savunmayı yaratır. Bilincine yönelen saldırılar karşısında ideolojik olarak kendini savunma, örgütlü yapısına yönelen saldırılar karşısında örgütsel direnişle kendini savunma, bir bütünen varlığına yönelen saldırılar karşısında kendi örgütsel sistemine dayanarak kendini savunma bu biçimde gerçekleşir. Bununla beraber, başarıdan başka bir sonucu hedeflemeyen, bu hedefe kilitlenerek, buna göre yaşayan, bu anlayış ve perspektife göre kendisini örgütleyen Devrimci Gençlik yapısına ihtiyaç vardır. Ancak bu temelde devrim değerlerini korur, Devrimci Halk Savaşına öncülük edebiliriz.

AKBELEN'DE
CUDİ'DE
BİZİMDİR

DOĞAYA
BİR ŞANS VER!

Uygarlık geldiği aşamanın ilk durumu ve son durum arasında ahlaksal intihar kendisini, devletlerin kapitalizm zebanileri formatında giderek dünyanın sonunu getirme arzusunda, yıkıcılığını faşizmini tüm dünyaya kabul ettirme eğilimi içerisinde devam ettirmeye çalışmakta. Kutsal kitaplarda ve diğer inanışlarda var olan kıyamet durumlarını sorgulatan bir halde. İnsan tanımayla doğayı, doğayı tanımayla toplumu, toplumu tanımayla evreni tanımaya çalışıyoruz. Doğanın yarattığı ve kendisinde varolan bütün canlıların duysal özelliklerin toplamı haline getirdiği insan neden tüm canlı çeşitliliğine yabancılaştı ya da düşmanı haline geldi. Doğa tüm bu

yapılanlar karşısında yine de insana bir şans verip büyük bir sabırla kendisinin en karmaşık çocuğu olan insana, gösterdiği tüm işaretlerle bir çağrıda bulunmakta. İnsanın doğa üzerinde ki olumsuz etkileri, biyo çeşitliliklerde, doğal kaynaklarda, dolaylı yada doğrudan oluşturulan küresel ısınma, okyanusların kirlenip asitlendirilmesi, çevresel bozulma, ağaç kıyımı, yasak avlanmayla biyoçeşitlilik kaybı, ekolojik kriz, ekolojik çöküş, toplumsal ekolojinin köleleştirilmesi ve saymadığımız yüzlerce kıyamet alameti. Öyle görülüyor ki yine yaşamın en can alıcı sorunu insanın doğaya yabancılaşması, insanın toplumuna yani oluşum tarihine

Küresel ısınmanın da ötesinde ruhsal ve tarihsel açıdan yakılan bir Kürt doğası ve coğrafyası bulunmaktadır.

yabancılaşıp çöl kumlarına dönerek köksüzleşmesi ve çaresizmiş gibi kader diyerek başını öne eğerek bir şey yapamaz diyerek ağlaması. İşte toplumsal doğaya karşı saldırıları meşrulaştıran gizli liberal duruşun duygusal kaderci duruşu bu olmaktadır. İnsanlığın geldiği aşama kendisini kandırma olmaktadır. Zira dünya bir sonla karşı karşıya olduğu varsayılırsa insanların artık şikayet edip, tespitlerde bulunması ve çağrılarda bulunması ve eyleme geçmeyişi kapitalist sistem ve onun bilim insanı kölelerinin yaptığı şeyin aynısı olmaktadır. Bundan 4 yıl önce 40 ülkeden 133 yazar çevre sorunlarıyla ilgili 6000 den fazla bilimsel araştırmayı inceleyerek 7000 sayfalık bir rapor hazırlamışlar ve bu bulguları 1000 bilim insanına teğit ettirmişler. İçerisinde bütün ülkelerde varolan doğa katliamlarından bahs edilmiş küresel ısınmanın hangi ülkelerde hangi faktörlerin etkide bulunduğu ihlallerden bahsedilmiş fakat içerisinde Dersim, Afrin, Cudi ve Kürdistan'ın tarihi coğrafyasında yaşanan ağaç katliamlarından doğasının nasıl kirletildiğinden bahs edilmemiş. Yani T.C faşist devletinin planladığı diz çöktürme ve kültürel soykırım ve ekolojik soykırıma bütün dünyanın da dahil olduğu planın sonuçlanmasına katkıda bulunmuşlardır. Dünyanın bir yerinde varolan soruna değinmezseniz bin sorunun doğmasına vesile olursunuz. Oysa küresel ısınmanın da ötesinde ruhsal ve tari-

hsel açıdan yakılan bir Kürt doğası ve coğrafyası bulunmaktadır. Bir örnek verecek olursak bir kurbağayı kaynayan su dolu olan bir kazana attığınızda doğal olarak oradan sıçrayarak kendisini kurtaracaktır. Fakat kurbağayı soğuk su dolu kovanın içine atarsanız ve altını azar azar ısıtırsanız kurbağa bu değişimi fark edemededen haşlanıp ölür. İşte dünyamızda ve dünyanın en yeşil çocuğu olan Kürdistan da yavaş yavaş ısıtılarak öldürülmeye çalışılıyor. Bunu fark edebilmek için yaşanan her gün dünyanın ve kürdistan'ın başına gelenlere grafiksel olarak bakmak gerekiyor. Aslında dünyanın ve Kürdistan'ın üzerinde uygulanan bu vurdumduymazlık bütün insanlık açısından yavaş yavaş ısıtılan kovada ki kurbağa gibidir. Özünde küresel ısınma bir kişisel ısınma ve toplumsal ısınmaya dönmüş durumda. Toplumun ve dünyanın doğası olan gençlerin ne yapıyoruz biz, düşünsel grafiğim hangi alemde, gelecek için planlarım ne, peki bu durumdan memnun değilsem ne gibi önlemler almalıyım. Kişisel ve toplumsal olarak geri dönülemeyecek bir Afrin'im, Dersim'in, Cudi'm, Kürdistan'ım ve bir Dünyam var mı!!!!!!?? Bunu bize Kapitalist sistemin kurnaz bilim insanları sormaz. Zaten her gün küresel ısınmayla ilgili grafikler yayınlıyorlar durum tespitleri yapıyorlar da ne oluyor? Durum yine de aynı. Kapitalist endüstri atmosfere saldıgı gazlar, nükleer atıklar her günden fazla artıyor. Sözde Uluslararası enerji icra kurulu enerjiye bağlı

Gençliğin tabi ki yüreğinin baş eğme sağlayacak hareketi Önderliğinin tarih karşı harekete geçmesini sağlama

karbondioksit salınımı devam edecek diyor. Dünyamızın gidişatına baktığımız vakit çevreci örgütlerin hiç öyle görüldüğü gibi temiz olmadıkları görülmelidir. Bu örgütlerin faydacı, insanların sistem karşıtlığına dönüşecek hareketleri engelleme, sistemi eleştirmektense kapitalist sistemin uygulamalarını görüntüde yumuşatan, sömürgeci sistemi meşrulaştıran, insanlığa ayar veren, öfkelerini dizginleyen bir yaklaşıma sahip olup, toplumunda ekolojik bir olgu olduğunu düşüncelerden uzaklaştırır. Çevrecilik kavram itibari ile ele alındığında bir tür bireysel insan merkezli bakış açısına sahip olup bir tür devletçi milliyetçi algıya sahip olmaktadır. Zira bir gurup insanla toplumdan kopuk bir tarzla tarafsız olduğunu ilan ederek sadece su, hava, su kirliliğini vb. konularla yoğunlaşmasını sürdürmesi toplumsal doğa karşıtlığı anlamına gelmektedir. Yaşam neden sadece insanlığa aid olsun ki? Neden sadece insan merkezli bir bakış açısıyla doğayı edilgen bir yaşam ortamıyla ne şekilde olursa olsun insanların menfaatlerine göre bir çiftliğe dönüşsün. Egoizmin kodları doğanın sonsuz bütünlüklü analık duygularını manipüle etmektedir ve

çevrecilik hareketlerinin içerisinde toplumsal doğanın ve toplumsal ekolojinin düşünce biçiminin yayılmasının önüne geçilmek istenmektedir.

Sözde uluslararası çevre örgütleri bu bir kader bunu kabul edin kapitalizme boyun eğin diyorlar. Diyorlar ki; devletler düzeyinde politik adımlar atılmalı. Dünyayı en çok kirleten Çin ve Amerika'nın bu konulara dair politik ekolojik kararlar almayacağı aşikar olmaktadır. Hatta geri adım atmaktadırlar. Zira geri adımları atması halinde Ortadoğu ve dünyada süper güç olamayacakları gerçekliği yatmaktadır. Bu açıdan devletlerin neden adım atmayacakları anlaşılmalı ve adımı atacak güç toplumların ekolojik politik adımı olmalıdır. Bu açıdan gençlerin toplumsal ekolojik bakışla toprağı, ateşi, havayı, suyu kucaklayarak adım atması gerekmektedir.

Diğer yandan Kürdistan dağlarında özgürlük savaşçılarına karşı, dünyada yasaklanan ve artık adının bile hatırlanmak istenmediği duyulunca korku salan kimyasal silahların kullanımı gerçekliği. Kimyasal silahlar nele-

mez doğasıyla görünmeyi görmeli ve görünmesini hiksel hakikatinden gücünü alarak bu soykırımcı sisteme aktan başka bir devrimci görev bulunmamaktadır.

rdir ne gibi etkileri vardır, tanımak gerekmektedir. “Kimyasal silahlar katı, gaz ve sıvı halde bulunan, kimyasal özellikleri ile canlı organizmaların hücrelerine etki ederek, kitleleri öldürücü, yaralayıcı ve kapasite azaltıcı etki gösteren kimyasal ajanlardır”. Yarattığı diğer etkiler solunum sistemini tahrip edip nefes almayı zorlaştırmakta olup kalp krizi, zehirlenmelere yol açmakta, sinir sisteminin çökmesine, derinin yanmasına, körlük gibi durumları yaratan sözde insanların kullandığı aklın vicdanın ve hiçbir ahlakın sığamayacağı uygulamalar olmaktadır. Kimyasal silah kullanımı bir insanlık suçudur diyen sözde adı kimyasal silahları yasaklama örgütü olan OPCW bu silahların kullanımını yasaklamıştır. Yıl 1969 BM tarafından kimyasal silahların yayılması önleme anlaşması imzaya açılarak yasaklanması 1979 tüm dünyada kararlaştırılmıştır. Yıl 1988 Halepçeden günümüze kadar olan yıllarda Kürtlere karşı ve en son yüzlerce Özgürlük Gerillasının yaşamını yitirmesine kadar devam eden sayısız kimyasal saldırılar tüm vahşetiyle göz önünde olmasına rağmen görülmemekte ısrar edilmektedir. Bunu gören Fincancı gibi asil

kadınların görmesini engellemek için zindanların karanlığına atılmıştır. Anlaşılan Kapitalist güçlerin dünyası kendilerine zarar gelmemesi için bu imzaları atmış ve kendileri için tehdit unsuru olarak gördüğü güçlere karşı saldırılara üç maymunları oynamaya devam etmektedir. TC devletinin Machiavelli’ye rahmet okutan bu davranışını derin ve toplumsal açıdan tarihsel yurtseverlik maneviyatıyla ayrıntılı tahlil edip harekete geçen eylemsel bilinçli bir Gençlik yaratmak gerekmektedir. Her şey ortada hiçbir Kapitalist ve devletçi gücün bu yaşanan eko-kırımı ve soykırım saldırılarını görmek ve görünmesini istememektedir. Devletçi ideolojinin özünde bir başka devletin kendi içinde yaptığı soykırım politikalarına çıkarları gereği suskunluğunu büyük bir zaman dilimi içerisinde koruyacaktır. Bu böyle bilinmelidir. Gençliğin tabi ki yüreğinin baş eğmez doğasıyla görünmeyi görmeli ve görünmesini sağlayacak hareketi Önderliğinin tarihsel hakikatinden gücünü alarak bu soykırımcı sisteme karşı harekete geçmesini sağlamaktan başka bir devrimci görev bulunmamaktadır. Tüm bu uygulanan vahşete rağmen Kürt Özgürlük Mücadelesi geriletilmediği gibi gelişiminin önüne de

Doğal toplum tarihin üzerimize yüklediği sorumlulukla dogmatik bir pencere yerine özgürlük penceresinden bakmak gerekmektedir.

DİKMECE'DEN
CUDİ'YE
YERYÜZÜNE
ÖZGÜRLÜK

geçilememiştir. Bu nasıl bir kararlılık , ekosistem ve ihtişamdır ve bu nasıl bir tarihsel yurtseverliktir. Bu en derin yurtseverlik duygularıyla ancak anlaşılabilir bir durumdur. Ne Tema'dan Ne Uluslar arası Af örgütünden ne BM'den ne Greenpeace örgütünden ne de OPCW'den gelip sorunu çözmesi beklenmemelidir. Amacımız umutsuzluk yaratmak değil bu kaosa farklı bir bakış açısıyla tarihsel bir yurtseverlik yaratmak. Doğal toplum tarihin üzerimize yüklediği sorumlulukla dogmatik bir pencere yerine özgürlük penceresinden bakmak gerekmektedir. Topluma ve gençlere baktığımızda çok ezbere ve sloganik düşünce ve cümleli bir hayatımız var. Kürdistanı özgürleştirelim, eko-kırımı sonlandıralım hatta dünyayı kurtaralım diyoruz

fakat her şey ortada. Her şeyi bildiğimizi sanıyoruz. Bilmek yapmamak hatta yapamamak bilmemek demektir. Gerçek acılı fakat hakikatimiz sancılı. Türk devletine destek olan siyaseti bırakacaklar mı düşüncesi yerine gençliğin ekolojik düşüncelerle harmanlanmış yurtseverliği, gerillanın yurtseverliğiyle sentezleyerek dört parçanın doğasının çocukları olan gerillanın fedai çizgisiyle harekete geçerek birliğimizi sağlamalı, tarihsel örgütlülüğümüzü devrimci halk savaşıyla yola gerçekten yola gelirsek TC.Devletinin bütün Osmanlı yollarını çıkmaza sokabiliriz. Mücadelemize hangi tarzda katılabiliyorsan o şekilde katıl. Bu dünyanın Ekolojik gerillalarına borcumuz var!

Mazlûm bi rastî Mazlûm e!

Dema em çûn zanîngehê min heval Mazlûm nas kir. Payîza 1975'an bû. Wî jî li Zanîngeha Hacettepe qeyda xwe çêkiribû. Em piştî wî bi salekê çûbûn. Ew salekê berî me bû. Dema ez çûm li Enqereyê koma Apociyan ava bibû. Ango komeke bi navê Apociyan dihat zanîn hebû. Pêşî min Rêbertî nas kir. Min berê navê Rêbertî bi-hîstibû. Dema çûm Enqereyê jî ez lê geriyam û min ew dît. Rêbertî piştî em bi van hevalan dan naskirin. Min heval M. Xeyrî Dûrmûş û heval Mazlûm Dogan di ser Rêbertiyê re nas kir.

Mazlûm Dogan hevalekî tempoya wî ya xwendinê pir bilind bû. Pir jîr, asta wî ya têgihîştinê û dînamîzma wî pir xurt bû. Dixwest hinek tiştan fêr bibe, zanibe û ji wan yeqîn bike. Taybetmendî û xisletekî wî ya wer hebû. Ev taybetmendiya wî dema me ew bêhtir nas kir hatin dîtin. Bi giştî zana bû. Gelek pirtûk xwendibûn. Tercîha xwe kiribû û tevî tevgera Apocî bibû. Lê belê weke hêman, kadro, rêveber, her wiha damezirîner û tayînerê wê tevgerê bi awayekî xwezayî rol dida xwe. Berpirsiyartiyên wê his dikir û diviyabû xwe li gor wê amade bike. Hevalê Ma-

zlûm xwedî taybetmendiyeke welê bû ku dema tiştek dikir tam dikir û xwe bi temamî tevî xebatê dikir.

Hevalê Mazlûm yek ji nûnerên me yê herî bijarte bû. Xwedî gotina eşkere, fikreke herikbar û îfadeyeke xurt bû. Yanî kapasîte û tarzekî wî yê tiştên dixwend û fêr dibû dikarî şîrove bike, mirovan îqna bike, bi mirovan bide fêmkirin hebû. Hevalê Mazlûm ji vî alî ve di nav komê de tavilê bal dikişand. Jixwe salên welê bûn ên komê şekil digirt. Em di dema xwendinê ya 1975-76'an de; Mazlûm Dogan û hinek hevalên din di dema xwendinê ya 1974-75'an de hatibûn Enqereyê. Koma me hê nû bû. Şekilgirtina komê di navbera salên 1974-75'an de bû. Hevalê Mazlûm Dogan ji ber destpêkeke nû çêkir, giranî da hêza fikir. Ya rastî destpêka hemû şoreşan û derketina holê ya olan jî wisa ye. Di fikir de rê li ber pêşketineke mezin vedikin. Ango di hêla lêhûrbûn û nîqaşan de danehevek çêdibe û piştî bi belavkirina vê re pêşketineke mezin a fikrî derdikeve holê.

Ya rastî ev pirseke têkildarî avahiya koma me û bi giştî ve girêdayî ye. Weke

min gotibû, ti derfetên maddî, çavkaniyên dahatê yên komê nebûn. Dîsa li pişt wan jî ti hêzek nebû. Hemû xwendekar bûn. Li zanîngehê dixwendin. Dest ji zanîngehê berdan û vegeriyan Kurdistanê. Li Kurdistanê jî her kes neçû cihê malbata wan lê bû. Mînak eger hevalê Mazlûm çûba Depê wê karîba cihekî lê bimîne peyda bike. Yan jî mînak ez ji Siwêregê me. Min dikarî li wir cihekî lê bimînin peyda bikim. Lê tişteki wer nebû. Her kes diçû li herêmekê dima. Hinek heval li herêmen cuda man. Wê demê koma Apociyan li Kurdistanê ne rêxistinkirî bû. Girseyeke wê û têkiliyên hatibûn avakirin nebûn. Pêşengên pêşî wiha ne. Peyda dikin, rê vedikin û li ser piyan dimînin. Mîna mûcîzeyekê ava dikin. Gavavêtina Hz. Îsa jî ma ne wiha ye? Dema Hz. Îsa derdikeve holê ma çiyê wî heye? Kerekî wî jî nîne. Li gundan dixwar, vedixwar û radiza. Tarzê hawariyên wî jî wisa ye. Ya rastî hevalên destpêkê hawariyên demê ne. Ti çavkaniyeke wan a dahatê û otorîteyeke wan nîne. Nayên naskirin û zanîn. Kesî navê wan jî nebihîstiye. Ji ber xwendekar in, li Kurdistanê herî zêde ji wan re digotin, “Telebe.” Ango gel wisa terîf dikir. Îdeolojî, siyaset û cudatiyên wan pir nedihatî zanîn. Di nav Tevgerê de pir şêkil negirtibûn, pratîka wan pir nehatibû ceribandî û îspatkirin. Salên gavavêtinê êdî meseleyeke ku ji sebir, berxwedan, dîlnizmî û fedakariya bi tarzê hawariyan ê wan mirovên bawer kiribûn mabû.

Hevalên wê demê vegeriyan welêt di-

nebû. Welatparêzî pir pêşketî nebû. Temam civak di nav kapîtalîzmê de ew qasî xerab nebibû û nehatibû xerîbkirin. Nirxên civakî hê xurt bûn. Ji hêla rêûresma malbatî û eşîretî ve çandeke xurt hebû. Ango kesî li holê nahêlin. Lê belê li bajarên ew atmosfera eşîretî ya berê jî zêde nîne. Heval dizanin dibe ku li parkan jî razin. Belkî li qorziyeke qehwexaneyê jî razin. Berê qehwexaneyên heta sibehê vekirî diman hebûn. Dîsa eger dostek, nasek an jî bi kesekî re bibûna heval dibe ku cihekî razanê peyda kiribana.

Ez vê jî diyar bikim, carinan di bêrîka me de pere jî hebûn, lê em nedîçûn xwaringehan. Bi sedema wê di xebatên rêxistinî de pêwîst bin, me ew pere ji bo pêdiviyên xwe yên şexsî xerc nedikir. Tevî pereyên me hebûn jî, em li bendê bûn kesek me bibe xwarinê yan jî li cihekî xwarinek bi komî were çêkirin da ku em bixwin. Hevalan heta dikarî ji bo xwe kêrê dikirin, dikirin aîdî xebatên rêxistinî. Di heman demê de tevahî jiyana xwe û daneheva di destê xwe de -çi dibe bila bibe- li ser esasê xebatên rêxistinî bi kar dianîn.

Haya hevalê Mazlûm ji vê hebû. Ew disîplîna xwe ya muezem li tevahiya qadên jiyana xwe, axaftina xwe, rabûn û rûniştina xwe belav kiribû. Yek jî pir nazik bû, qedir û qîmet dida mirovan. Bi kurtî hevalemî pir kubar bû. Serobero nebû. Berevajî aliyê wî yê estetîk pir li pêş bû. Tenê nediavaxivî û ajîtasyon nedikir. Esprî-tuel, mutewazî û heta dawiyê jîr bû. Ti carî

*Tu jiyan û mirovên xwe fedayî doza xwe
kîrine dibîne. Vaye bi esasî ew dihêle
tu bibî tu, te dike xwebûn.*

zanîn ku tişteki amade nîne. Ev qebûl kirine û wer çûne. Hevalê Hakî Karer li Dîlokê ji bo jiyana xwe ya rojane bidomîne diçe li înzêatan û li deverên cuda dixebite. Hevalê Mazlûm dizane li Êlihê yan jî li deverên diçiyê wê birçî bimîne, wê li hinek deveran neyê qebûlkirin û wê li holê bimîne. Ji ber civak serwest û rêxistinkirî

mîrovê li pêşberî xwe biçûk nedikir, biçûk nedidît. Hest û fikra xwe kiribû nav disîplînekê. Li ser fikir û ziman hakim bû.

Li zindanê jî em bi hev re man. Mînak li zindanê jî têrûtijî jiya. Li zindanê karîbû kovarê derxe. Kovara Hawar a Celadet Elî Bedirxan, 1932'yan li Şamê derxist esas girt. Beriya darbeya 12'ê Îlonê li Zindana

Hejmar Yek a Amedê kovareke bi navê Hawar derxist. Di asteke zêde de nivîsên kovarê hevalê Mazlûm dinivîsand. Ji bo di nav hevalan de çandêke rêxistinî, wêjeyî, siyasî, entelektuel çêbibe, têgihiştin pêş bikeve, timî karibin mejî û ruhên xwe dagirin xebitî. Ti carî li ser maddiyatê nese kinî. Timî mirov esas girt. Hewl da mirovan xurt bike, pêş bixe û li ser piyan bigire. Ji bo mirov û rastiyeke Kurdistanê ya li hember faşîzmê yan jî sîstema hilweşîner û nîjadperest li

li zindanê wiha bû? Mînak li derve di nav tinebûnê de jiya. Rojekê têr, rojekê birçû bû. Cihekî lê bimîne nebû. Lê van tiştan qebûl dike, nake pirs girêk. Bi giştî karaktera koma Apociyan wiha bû. Ti carî negotin, "Nabe." Jixwe her tişt li ser "nabe" hatibû avakirin. Sîstema mêtinkar ji me re digot, "Hûn nabin mirov. Hûn nikarin bifikirin. Hûn nikarin ava bikin û pêk bînin. Hûn koleyên min in. Ez ê we bi rê ve bibim. Ez ê dewlemendiyên we daqurtînim.

Hevalê Mazlûm li dadgehê timî şoreşa di asta Rojhilata Navîn de parast. Şoreşa Kurdistanê pêşeng û parçeyekî wê dîtibû.

ser piyan bimîne ava bike têkoşîn kir. Hevalê Mazlûm dizanîbû ku wê têkoşîn bi Kurdistanê re sînordar nemîne. Wer difikirî ku dê ev tevkariyê li şoreşa Tirkiyeyê û Rojhilata Navîn bike. Hevalê Mazlûm li dadgehê timî şoreşa di asta Rojhilata Navîn de parast. Şoreşa Kurdistanê pêşeng û parçeyekî wê dîtibû. Şoreşeke teng nedifikirî. Bi awayekî muezem xwedî têgihiştina şoreşeke enternasyonal û herêmî bû. Her livûtevgera heval Mazlûm tenê bi awayê bi pîvanên gerdûnî ve were muqayesekirin yan jî weke parçeyekî ji wê mirov dikare bigire dest û binirxîne. Têkiliyên heval Mazlûm pir narîn in. Mirovekî ew qasî baldar û bi ihtimam tevdigere kêmtê dîtî. Carinan kêmasiyên me çêdibin û em bi baldarî tevnagerin. Di dawiya dawî de hînbûnên me yên civakî bi awayekî xwe nîşan didin. Nikarin bi temamî xwe biguherin. Lê belê hê di wan salên destpêkê de jî hevalê Mazlûm di vê mijarê de bi rastî jî bi cîhana xwe re û cîhana xwe ya fikrî re di nav lihev kirinê de bû. Xwe guhertibû û îqna kiribû. Têkiliyên wî yên bi hevalên jin re li ser vî esasî bûn. Wê demê tevgereke jin a berfireh nebû. Jin di civakê de ew qasî aktîf nebû. Lê hevalê Mazlûm xwe bi awayekî muezem bi rêkûpêk dikir. Di mijarên qîmetdayîn, rêz û hurmetê de pir avaker bû. Hem disîplîna jiyanê hem jî fedakariya heval Mazlûm zêde bû. Zor û zehmetiyên rêxistinê danî ser milên xwe. Negot, "Çima

Yan na wê şiddet, jenderme û îdam hebe." Nîfşên mirovan bi vî awayî hatibûn mezin kirin. Malbat û derdoran jî digotin, "Nabe. Hûn nikarin bi dewletê re şer bikin. Hêza we têr nake." Lê belê koma Apociyan timî li ser esasê "Dibe" xebat meşand. Mîna meydan li cîhanê xwend. Li hember civaka xwe, paşdemayînen wê; dîsa li dijî wê karakter, îmaj û ihtîşama dewletê pir bi îddîa û fedaiyane têkoşîn kir û got, "Dibe." Bifikirin, li Zindana Amedê, di wê rewşa tarî de hevalê Mazlûm, bi çalakiya xwe xwe feda kir û got, "Dibe."

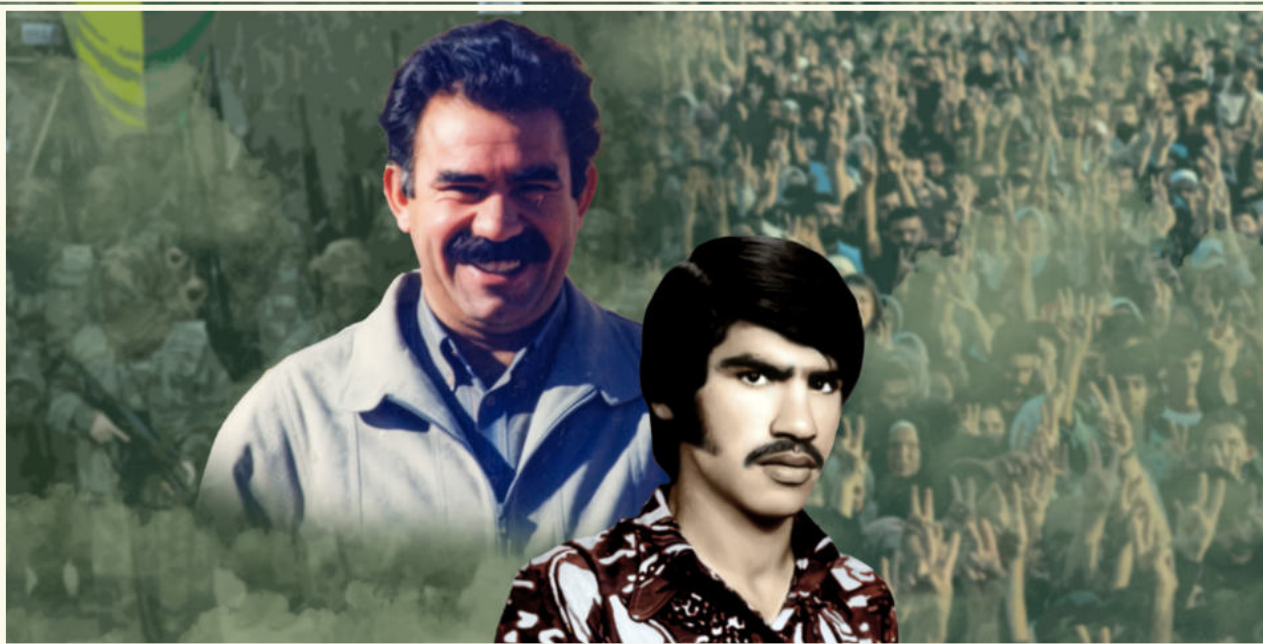
Hevalê Mazlûm ji dewleta mêtinkar re got, "Wê wekî we nebe. Hûn ê nikaribin me teslîm bigirin. Hûn ê nikaribin me di betonê veşêrin. Em ê vê qet qebûl nekin. Em ê jiyana xwe û canê xwe bidin, lê em ê xwe û îrade xwe nexin destê we." Di wir de azadbûneke îradeyê ya mezin û çalakiya nîşandana îradeyê ya mezin heye. Ango tenê jiyanek nayê fedakirin. Ji vî alî ve ruhekî Apocî yê li tinebûn û zehmetiyan naalîqe, wan weke astengî nabîne heye. Hevalê Mazlûm di PKK'yîbûnê û sazîbûna PKK'ê de pir bi îsrar bû. Lê pir bi serbilindî jî digot, "Ez Apocî me." Ji ber dizanîbû ku Apocîtî haveyn û cewherê wê ye. Tevgera Apocî di şexsê Rêber Apo de çêbû, şekil girt, bû xwedî karakter û jiyanî bû. Heval ji vê aciz nebûn, qebûl kirin û peji randin. Tiştê lê digeriyan dîtî, xwe bi wê azad ki-

rin. Her tişt bi awayekî azad kirin. Çûna wan a mirinê jî bi awayekî azad bû. Li ser xwesteka hinek kesên din nekirin.

Hevalê Mazlûm kêliyê zehmetî his kir, karîbû bi azadî biryarê bide. Hincetên weke “Em bêyî agahiya Partiyê nekin. Têkiliyên me bi Partiyê re nînin” pêş nexist. Kêlî û dîrok rast nirxand û helwesta xwe danî holê. Partî kir Partî. Partî tenê bi vî awayî dibe Partî. Partî bi kumandayê nameşe. Jixwe sîstemeke wisa bi rêkûpêk çênebû. Dijmin li her cihê êrîş dike, ji hev belav dike û dixwaze tine bike. Kî çi qasî pêk bîne, Partî ew qasî ye. Atmosferên şer hinekî wisa ne. Li deverên dorpêçkirî û tarî yên weke zindanê, ev bêhtir wiha ye. Di vê çarçoveyê de hevalê Mazlûm bi rastî

hemûyan bîne bîra xwe û bi lêv bike. Lê ew xweş û bedew e: Mirov bi van hevalên mezin re bibe heval, wan nas bike, bi wan re hinek tiştan bike nirxên mezin tevî jiyana mirov dike. Mînak timî bi PKK’yîbûna xwe em kêfxweş û şad in. Ya rastî yên vê bi mirov dide hiskirin û jiyandin jî hevalên wiha ne.

Tu jiyan û mirovên xwe fedayî doza xwe kirine dibîne. Vaye bi esasî ew dihêle tu bibî tu, te dike xwebûn. Tu pêwîst dibînî wan di xwe de bibînî, bibî wekî wan û ji wan cuda nebî. Ya rastî ew heval bi şehadeta xwe vê tînin cem hev. Şexsiyeta rêxistinkirî ava dikan. Te dawetî rewşa tu ji rê dernekevî, neşemitî, nebî kesekî ji rêzê dikan. Yanî navenda kişandinê ne. Bi şeha-

Hevalê Mazlûm di PKK’yîbûnê û sazîbûna PKK’ê de pir bi îsrar bû. Lê pir bi serbilindî jî digot, “Ez Apocî me.”

jî pêşengek e û Partî ye. Hevalê Mazlûm di payîza 1979’an de hat girtin. Adara 1982’yan jî gihişt şehadetê. Mirov ew qas xebatan û temsîliyetê di demeke ew qasî kurt de bi cih bike, bi serê xwe pêşketineke mezin e. Hûrguliyên têkildarî mirov û pêşketinên mezin pir in. Zehmet e mirov

deta xwe jî xizmetê ji rêxistinê re dikan, rêxistinê ava dikan. Bi hevalê Mazlûm re gelek nîqaş û sohbetên me çêbûn. Lê ez dikarim bi giştî wer binirxînim: Mazlûm bi rastî Mazlûm e! Ji vê zêdetir mirov nizane çi bêje.

“BI RIHÊ APOYÎ XWE NÛ BIKIN, CENGA AZADIYÊ SERBIXIN”

Em wek Tevera Ciwanên Apoyî lidarxistina Yekemîn Konferansa PKK'ê Ya Ciwanan bi dilşadî û serbilindiyek mezin radigîhînin. Konferansa me bi beşdarbûna 40 delegyên ji çar aliyê Kurdistanê û dervî welêt bi dirêjîya 9 rojan dewam kir. Konferansa me bi nîqaşên gelek gîrîng, nîrxandin û dahûrandinên gelek watedar û berhemdar ve bi rê ve çû, xwe gihand asta biryardariyeke dîrokî û bi serkeftî hate encam kirin. Bi vî boneyî em konferansa xwe di serî de li Rêber Apo, şehîdên doza azadiyê, tevahî ciwanên şoreşger ên Kurdistanê, gelê me yê welatparêz û li tevahî hevalan bi dil û can pîroz dikin. Wê ev konferans teqez bibe malê dîrokê û di riya şoreşa azadiya Kurdistanê de bibe çavkaniya serkeftinê.

Bêguman yê ku hişt ev derfeta çêkirina konferansê ava bibe, şehîdên me

ne. Konferansa me bi saya xwîna wan lehengan pêkhat. Têkoşîn û berxwedaniya me di bin ala ku şehîd bilind kirine de dimeşe, geş dibe û dibe heqîqetekê têknaçe. Şehîdên me riya me ronî dikin û tarîtiya faşîzmê bi berdelên giranbûha diçirînin. Em vî rastiyê tu carî ji bîr nakin û tu wextê nadin ji bîr kirin. Li ser vî esasî di şexsê Ş. Baran Mawa, Ş. Mahîr Botan, Ş. Axîn Mahîr Dicle, Ş. Hûseyîn Firat, Ş. Bawer Agir, Ş. Firat Çîçek, Ş. Vîyan Serhed, Ş. Akîf Yilmaz, Ş. Evîn goyî, Ş. Raperîn Amed, Ş. Sara, Ş. Rukn her wiha di şexsê şehîdên Zap, Avaşîn û Metînayê de tevahî şehîdan bi rêzdarîyek mezin bi bîr tînin, bejna xwe beramber bîranîna wan dîtin û carek din soza ku me dayî wan nû dikin. Her wiha em vê konferansê ji Ş. Rizgar Karasungur ê ku di destana berxwedaniya Zapê de bi seknek heybet çû ser dijmin û bi derbên mezin lêdanê ve tevî refên karwanê şehîdan bû re diyarî dikin. Em wek Tevera Ciwanên Apoyî pêşeng-

tiya doza azadiya gelê xwe dikin. 8 salê dawî di vî oxirê de cengek mezin û berxwedaniyek bêhempa hate jiyîn. Her salek, her rojek û her kêliyêk vî demê awarte bû. Dewleta Tirk a faşîst, dagirker û qirker bi navê 'plana çongdanînê' konseptek topyekun a tasfiyekirinê da meşandin. Bi tasfiyekirina tevgera me ya azadiyê PKK'ê re xwestin gelê Kurd ji qirkirinê derbas bikin. Ev konsept di serî de li Îmraliyê li dijî Rêber Apo xistin meriyetê. Tecrîdek mutleq û pergalek îşkenceya psikolojîk ji her demê zêdetir ferz kirin. Gav bi gav ev êrîşana berbelavî tevahî Kurdistanê kirin. Dijminê faşîst di vî oxirê de tevahî derfet û hêza xwe ya siyasî, aborî, leşkerî û dîplomatîk seferber kir. Her wiha hevkar û xayînên Kurdistanê kirin lingek esasî ya vî konseptê. Çi rêbazên qirêj, wehşîyane û bê exlaq hebin hemûyan ceribandin. Şerekî taybet û psîkolojîk 24 saet bênavber li ser gelê me, li ser jinan û li ser ciwanan dan meşandin. Li dijî gerîlayên azadiya Kurdistanê her cure çeken qedexekirî yên taktîk nukleer û gazên kîmyewî bi awayekî rojane bêserûber bi karanîn. Di encamê de armanc kirin ku Rêber Apo bêdeng bikin, gerîla tasfiye bikin, gel teslîm bigirin û ciwanan bikin dijminê doza xwe. Wisa hesab dikirin ku ev konsept a tasfiyekirinê hetanî 2023'an bibin serî û bi vî re di sedsaliya Lozanê de xwe bigihînin sînorên Mısak-ı Milli û li Rojhilata Navîn hegemonya xwe îlan bikin.

Lê ev hesabê wan weke gellek caran di dîroka têkoşîna 50 salên dawî de carekê din şaş derket û hate vala derxistin. Di serî de Rêber Apo Îmraliyê veguherand kelehekê berxwedanê û weke artêşekî bi heybet li beramber van êrîşan sekinî. Gerîlayên Azadiya Kurdistanê bi fedayîtiyekê ku di dîrokê de mînak a xwe tune ye destanên lehengiyê nivîsandin û şerekî şoreşgerî yê bêhempa pêşxistin. Li ser vî bingehe jî, ciwan û gelê me yê welatparêz xwedî li rûmeta xwe derketin, îradeyek jî pola raberkirin û kirasê teslîmîyetê çirandin. Ango li beramber êrîşên topyekun bi hemû dijiwariya xwe berxwedanekê

topyekun pêşket û rêjîma faşîst û qirker anî qonaxa rûxandinê. Carekê din heqîqeta Rêber Apo û PKK'ê ku têknaçe xwe piştrastkir. Piştî van 8 salên dawî ya tîjî têkoşîn û berxwedanî bi van rojevên dîrokî re derfetekê vî rengî ya konferansê avakirin bi serê xwe ji bo me gellekî watedar bû.

Konferansa me xwe di encama şer, têkoşîn û pratîka van 8 salên dawî de girte dest. Di encama pratîkek wisa, her wiha têkoşîn û berxwedaniya ku rêjîma faşîst a Erdoğan-Bahçeli aniye ber rûxandinê de me di vî konferansê de hewilda rewşa têkoşîna xwe li çar aliyên Kurdistanê û dervî welêt li ber çavan re derbas bikin. Me kir hedef nebesî, kêmasî û şaştîyên di nav demê de hatine jiyîn bi rexne-rexnedayînekê Apoyî sererast bikin, li ser esasî guhertin û veguhertinekê bingehe, li gorî ruhê demê nûbûnê pêşbixin. Şiyara konferansa me "BI RUHÊ APOYÎ XWE NÛ BIKIN, CENGA AZADIYÊ SERBIXIN!" navnîşana wê ye. Bi vî awayî tevahî naverok, nîqaş, nîrxandin, pêşniyar û biryarên konferansê hatin destgirtin û pêşxistin. Ev erkên konferansê qasî ku jiyanî û dijiwar bûn jî, em bi dilrehetî dikarin bêjin ku bi awayek serkeftî hate pêk anîn. Di dawî de her hevalek bi rexnedayînen kûr û biryarbûnek bêdawî helwestên xwe yê serkeftinê raber kirin. Me carekê din û jî nûve bawerî û rihê ku bi serkeftinê ve kîlît bûye ji bo xwe kir pisûla. Li ser encamên konferansê em ê xwe daîmî nûbikin û li her derê û her demê erkên şoreşê bi cîhbînin.

Konferansa me li beramber heqîqet û xeta Rêber Apo asta têkoşîna tevgera ciwanan, erk û berpirsiyartiyên me û asta pêkanîna xeta Apoyî bi rojevek sereke û taybet nîrxand û gîhîşt encamên girîng. Wekî ciwanên Apoyî bi rastî jî divê em Rêbertiya xwe bi her awayî, ji her alî ve pir baş lêkolîn bikin, li ser lêhûrbûn bikin û her tiştî ji Rêber Apo fêr bibin. Di hemû pîrsgirêk û mijarên me yê jiyan, têkoşîn û şoreşê de Rêber Apo dibe rênîşana çareserî ye. Ji fêmkirina dijiwan bigire heta tarz û rêbazê rast

ê afrîner, hemlegerî û têkoşer, ji têkoşîna cins û çînî bigire heta avakirina kesayeta milîtan, ji xwenaskirinê û xwe dahûrandinkirinê bigire heta xwe bînavber nûkirinê Rêber APO mînakê wê ye û îspata wê ye. Rêber Apo tevî tecrîdek mutlaq û girankirî dîwarên Îmraliyê qelişand, derbas kir û paradîgmaya xwe gihand mirovatiya azadîxwaz. Ev rastî bi serhildana 'Jin, Jiyan, Azadî' li Rojhilatê Kurdistanê û tevahiya Îranê carekê din bi awayekî herî zelal berbiçav bûye. Rêber Apo dibêje, "parêznameyên min li ku derê bin, ez li wir im." Bi vî nêrînê Rêber Apo him xwest nêzîkatiyên me yê şaş sererast bike ango rexne bike him jî çavkaniya herî mezin a hêzê destnîşanê me bike. Li Imraliyê, di şert û mercên herî dijwar, zor û zehmet de, di hucreyekî yek kesî de, bê derfet û îmkanan, di nava tecrîdekê mutleq de

de li beramber rastiya Rêber APO nêzîkatî û destgirtinên hestiyar, sere-sere, ji îdeolojîkbûnê dûr, şeklî û slogan-varî hate mehkûm kirin. Wekî ciwanan em fedayîyên Rêber APO ne, ev rast e, lê divê wateya vê yekê bi awayekî kûr û rast bê fêmkirin. Heger ciwanên vê demê xwe bi vî awayî bigirin dest, fikirên Rêber APO di her kêliya jiyanê de hundirîn bikin û pêkbînin, vê demê pêşerojekê azad ji bo gelê Kurd û mirovahiyê mîsoger dibe. Li ser van esasan divê tespîta ku "Imralî navenda şer e" pir baş were fêmkirin. Rêber APO îro tirs û xofa di dilê hêzên hegemon ên kapîtalîst de ye. Ji ber vê yekê beriya 25 salan komplo pêkanîn, ji ber vê yekê hewildidin Rêber APO li Imraliyê tecrîd bikin. Rêber APO hertiştî me ye û li ser vê bingehe jî erk û berpirsyartiya me ya herî sereke hilweşandina pergala

Rêber APO fikir û felsefeya jiyana azad bi pêşxist, paradîgmaya têkoşîna sosyalîzmê li ser esasî civaka demokratîk, ekolojîk û azadîxwaziya jinê veguherand cewher û xwezaya xwe û perspektîfa Modernîteya Demokratîk avakir. Rêber Apo bi vî guhertinê re dogmayên hezaran salan bi awayekî muhteşem, bi lêhûrbûneke ku mirovan şaşûmatmayî bihêle serûbin kir û ronahiyekê nû da hêviyên gelên bindest. Konferansa me li ser van esasan nêzîkatiyên şaş, qels û kêr li beramber rastiya Rêber APO dahûrandin kir. Di vê çarçovê

Imraliyê û pêkanîna azadiya fizîkî ya Rêber APO ye. Ji bo vê hedefê hemû hêza me divê bê seferber kirin û hemû şewazên çalakiyan bînin pêşxistin. Li ser bingeha van nirxandin û tespîtan me di konferansa xwe de jî bi berfirehî pirs-girêkên civakî yê ciwanan, rê û rêbazên çareserkirina van pirs-girêkan, her wiha rastiya pergala modernîteya kapîtalîst û dijminê me yê faşîst û pêwistiya têkoşîna me ya dijberî wê nîqaş kir. Pergala moderniteya kapîtalîst, pergalekî dijminê mirovatiyê ye. Di dîroka mirovatiyê de tu tevger bi qasî

modernîteya kapîtalîst hov, bê exlaq û zalim nebûne. Tu pergala bi qasî di dema desthilatdariya modernîteya kapîtalîst de nekarîne koledariyeke ewqas kûr pêş bixin. Di pergala modernîteya kapîtalîst de xiyamet li jiyane hatiye kirin. Hest û fikrên mirovan hatine jehrî kirin, jinan ketineke tirsnaq jiyana kirine, ciwan bi karakterê xwe re ketine dinav pozîsyoneke dijber, civak di bin nalînan de hatine perçe kirin. Xulaseya vê pergale ya 500 salan ev e: Belayekê tuneke, rûxîner û qirker li ser tevahî mirovahî û xweza ye. Sersedemê krîz û qeyran, êş û azar, birçîbûn, perçebûn û aloziya li Rojhilata Navîn pergala modernîteya kapîtalîst e û hêzên wê yên serkêş ên emperyalîst in. Bi vê yekê ve girêdayî sebeba esasî ya perçebûna Kurdistanê û politikaya qirkirinê li ser gelê Kurd jî ev pergala e. Bi qasî ku pergala modernîteya kapîtalîst dijminê mirovatiye, di heman demê de ewqas jî dijminê Kurd e. Astengiya herî mezin ya li pêşiya hêbûn û azadiya Kurd hêzên kapîtalîst ên kurewî ne.

Modernîteya kapîtalîst êrîşên xwe herî zêde li ser ciwanan dide meşandin. Ji bo ku civakê bê rêxistin bihêle û perçe bike, ciwanên ku wek hestiyên piştî civakê ne, dike hedef. Ev pergala dixwaze nifşekî ciwanan ku lêpîrsîn nake, lêgerîna xwe ya jiyane ji hîle rakirîye, bê nakok û bê armanc jiyana dike biafirîne. Dînamîzm, nûbûyîn, lêpîrsîn, radîkalîzm û potansi-

yela wî ya guhertinê ku dikare dinyayê ji cihê wî bihejîne, dixwazin bixînin xizmeta pergale. Ji bo vê bombebaranekê 24 saetan a şerê taybet ku civakbûna xwezayî dirizîne û dejenere dike li ser ciwanan tê sepandin. Pênaseya “ciwantiya sanal” îfadeya herî esasî ya van êrîşan e. Di serdema pêşketina teknolojiya nûjen de ne tenê karakterê şer hatiye guhertin, her wiha hewil tê dayîn tarzê jiyana civakî bi temamî ji xwezaya xwe dûrbikeve. Xerîbketina mirov ji heqîqeta xwe bi awayekî jêneveger tê hedefkirin û ji bo vê gav bi gav hemû qadên jiyane vediguherînin sîmulasyonekê bêdawî.

Kapîtalîzm hegemonya xwe bi riya îdeolojiya xwe Lîberalîzmê û tarzê jiyana lîberal ve dide meşandin. Dibeje: “Tu çi qas ezez bibî, çi qas takekes bibî azadî ewqas nêz e!” Di vê pergale de her tişt bi vî şêlê tê berovajî kirin. Li cihê rastiyê şaşî, li cihê başiyê xerabî, li cihê xweşîkbûnê kirêtî, li cihê heqîqetê derew û li cihê azadiyê jî koletî hatiye bicîh kirin. Konferansa me weke çavkaniya ezezîtiya kûr li ser taybetmendî û tarzê jiyane ya çîna burjuwayê biçûk rawestîya. Ya ku wek astengiyekê esasî li pêşiya şoreşa me disekine ev sekna sinifa burjuwayê biçûk e. Lewma konferansa me biryar girt ku taybetmendî û çanda birjûwayê biçûk weke dijminê herî mezin were destgirtin û pê re şerek dijwar bê kirin.

GELO TU DIZANI?

Endamê Komîteya Navendî Mehmed Xeyrî Dûrmûş, di kija rojê de şehit ketiye?

A) 12'ê Cotmehê 1984 B) 15'ê Îlona 1982 C) 2'ê Îlona 1982 D) 12'ê Îlona 1984

Strana "Xeber hat ji Diyarbekir" ya kîjan koma muzîkê ye?

A) Koma Amed B) Koma Pêşeng
C) Koma Berxwedan D) Koma Azad

Welatparêzê Kurd a Sosyalîst û listîkvanê sînemayê, derhêner û nivîskar Yılmaz Güney di kîjan dîrokê de jiyana xwe dest da?

A) 9'ê Îlona 1984 B) 8 Cotmehê 1984 C) 3'ê Îlonê 1985 D) 7'ê Cotmehê 1985

Erdhêja ku li Liceyê pêk hat û di encamê de 3 hezar Kurd jiyana xwe ji dest dan. Kîja Dîrokê de ye?

A) 5'ê Cotmeh 1978 B) 5'ê Cotmeh 1975 C) 5'ê Îlona 1976
D) 5'ê Îlona 1975

TU HER DIAMESÎ

*Heval Doğan Serhat a ku, 9'ê Gulanê 2019 li
Dersimê şehîd bûye re...
Dîlzar Dîlok*

Laçikek spî dixwazim ji rondikên jinên
Kurdistanê.
da veşêrim hestiyên gerilayên ji kurdistanê
re bûne xak û dikevim ser rê.

kelegerma fîrmehê de me,
ji kerbelaya dilê xwe re dilopek av digêr-
im...

pelên tozgirtî yên çinarê,
xaka bi ser me de dibare,
û cangoriyên welatê min. me finin gel hev.

di şevêk sorgewez de,
kêlekî li sofriya bayê didim.
ditirsim ji şeva bê stêrk
ji nasîna stêrkan ji ronahiyê.
ji bê ronahiyê ditirsim
kor dibim

şûnpêya stêrkekê di nava kulma min de,
her ku temaşe dikim, dibe çiyayek ji
qesayê.
çûk dimirin,

aşût bi ser dil de tê xwarê.

lê dibêjin fîrmehe.
genim dişewite li rojava. li başûr.
qeşa dihele. erd diqelişe...
xak bîrî.
te dibe dibe,
her ji min distîne û dibe.

ewir dikeve ser dilê xakê
baran, rondik, xwîn û xwêdan...
seh dizûrin. pepûk lal dibin.
pelek dikeve erd diqelişe,
bila xak te nevesêre
bila ev birîn bimîne
li ser dil û demê.

û tu...

di nîveka eniya te dane, lê tu nemiriye.
te çirayek ji demê pêxistiye çavên xwe de.
ronahiya wê de serdemek bangî xwe dike
barê te girane...

hemû al û peyman te rakiriye ser milê xwe,
têlên resayî û nexşeyên bi xwîn...
û te hemû şer daniye ser,
dixwazî hinekan tine bikî û bavêjî
hinekan jî mezin bikî ku bibe xelat ji me re
barê te girane...

di serdema fezayê de tu kovanê klanekî
çek û raxtê te...
eşq û soza te ya tohildanê...
çi heye te daniye ser milê xwe û ketî rê
li şûn xwe fişteki nahêlî
di dest de pela serwê
tu şopên li ser xakê jê dibî, dixî dilê xwe.
û barê te girane.

meşek dengbêjî ji lorîkan hefta sirûdan
silava negihaye cihê xwe
di demsala tenha ya gerîla de herikîna
çemek bêdeng
dema birûsk li serê çiyê dide,
şewqa çavekî li ser namlûyê
hemû li ser milê te.
barê te girane.

tu di quntara rêzeçiyayekî de yî
dibêjin tu tineyî,
lê tu heyî,
te di xaka qedîm de reh berdaye,
di axivî, dikenî.
hinava te dişewite
dibî zimanê lalkirî yê qewmê xwe

roj hiltê
çûk gulbanga xwe bidawî dîkin.
ba, xak, av û hetaw behsa te dîkin,
herikîna rûbaran de dengê te,
dengvedana çiyayên bêdawî de navê te tê
gotin,
tuyê nezanibî ka ji kengê ve bangî te dike,
tuyê nezanibî bi çi zimanî ye.

tenê tuyê zanibî bangî te dike,
tu bi ser gelî û rêzeçiyayên

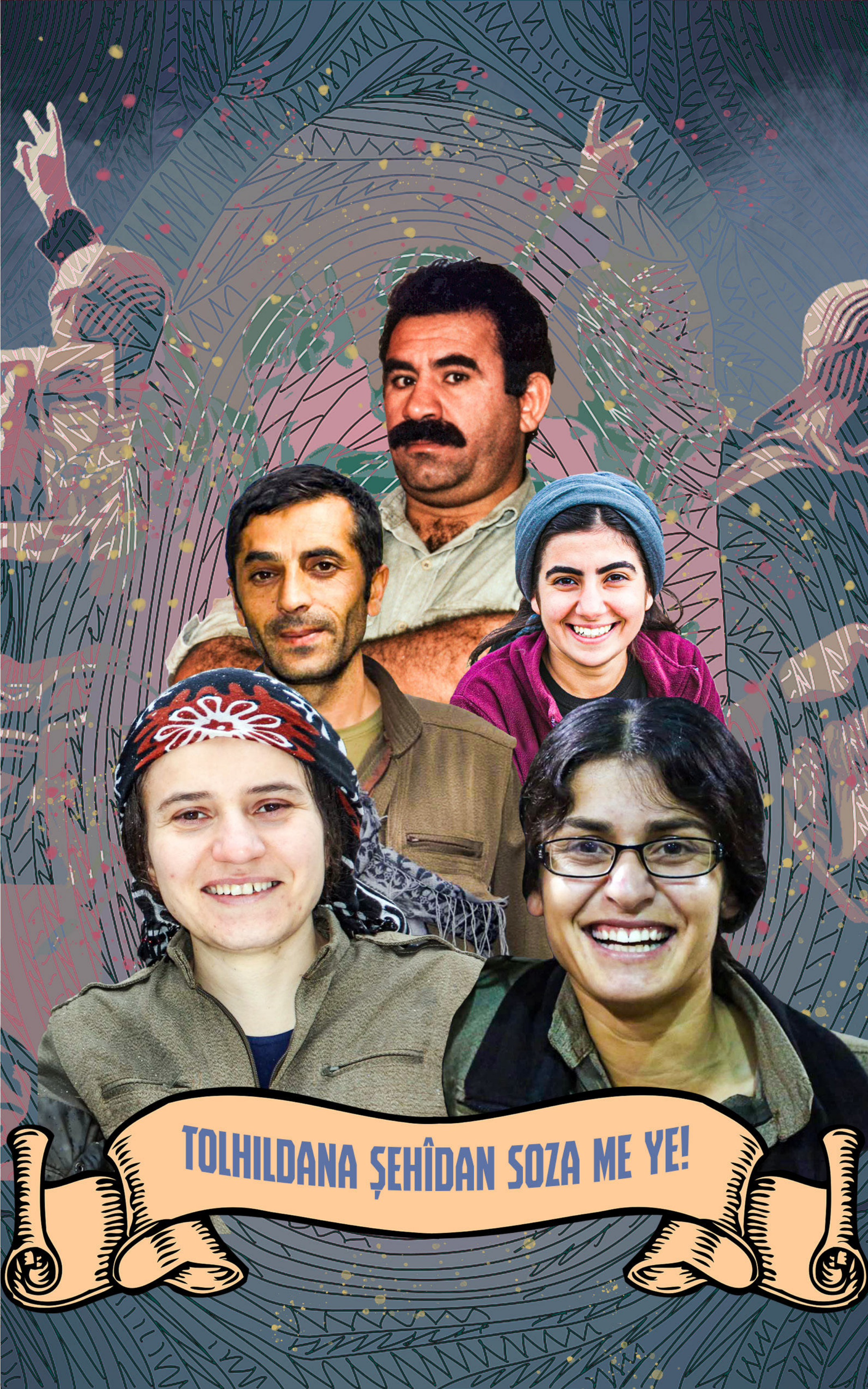
welatê min de diçî
tu bi ser ewrên di dilê asîman de
hêlîn çêkirine,
pelên ji koka darê ji xwe re rêyek çêkirine,
giyana meyweyê di nava
gulxunçeyê de diçî,
tu dibî agir û xaka welatê min...
dibî dilopek av dikevî ser xaka qelişî,
û wek çirûska dikeve avê...

min tu kire gulek
min bêdengiya te da keskahiya pelekê,
bi kêlên demê re min hûnand,
bi gulek buharê ji navê te hûnandî,
min çavê hemû demsalan kil kir.

tu dimeşî,
her dem dimeşî,
wextekî şevê, tu bayê jinişkave yê çiyayekî
tu demên xezan û dilên tenha berhev dikî,
buxçika te tije bûye bi ser re diçe,
dîsa têr nabî
barê te girane...

sînga te bi taxima guleyan xemiliye
tu bayê radiwestîni her şev
serê her êvaran siya çiyayê agirî dikeve
ser bedena te, tu diqefilî.
tu di her berabangê de welatek serhedê
diwelidîni di çavên xwe de,
hesinên vê serdemê dibirrin rêya te,
bê rawestan dibirrin,
û tu birê dikevî

ez birê dikevî
û laçikêk spî dixwazim ji
rondikên jinên kurdistanê
da veşêrim hestiyên gerilayên ji kurdistanê
re bûne xak.

TOLHILDANA ŞEHİDAN SOZA ME YE!